

Jeesuse sarnaseks

Vaimu vili ilmub ühes põnevas peatükis Kirjas galaatlastele, kus Paulus tuletab meile meelde **vabaduse**, mille oleme saanud

Kristuses.

„Vabadus?“ võite mõtlema jääda. Kas kristlaseks olemine ei tähenda mitte teatud reeglite järgimist ja teatud asjade tegemata jätmist? Mõne jaoks tundub, et see on evangeliumi mõte.

„Pauluse jaoks **vabadus on evangeliumi süda**. Jumal vabastab meid Kristuses ja Vaimu läbi, nii et me võiksime armastada Jumalat ja teisi inimesi.“

See vabadus võib meist siiski vahel mööda hiilida. Pauluse kirjas galaatlastele 5. peatükis tuletab Paulus meile meelde „kaht pidevalt üksteisega võitlevat jõudu“ (s 17), mis avaldavad meile väga erinevat mõju: lihalikud teod (s 19–21) vs Vaimu vili (s 22, 23). Esimene hoiab meid aheldatuna patuse loomuse küljes, teine aga annab vabaduse tõeliselt armastada.

Kuidas me saame murda patuse loomuse ahelad? Paulus annab lihtsa, kuid sügava vastuse: lastes Pühal Vaimul meie „elu juhtida“ (s 16), mis viib meid selle palvematerjali haripunkti – ja keskmesse: „Aga Vaimu vili on armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus, enesevalitsus – millegi niisuguse vastu ei ole Sea-dus.“ (Gl 5:22, 23)

Too „aga“ on ülioluline. Paulus ütleb, et Kristuses võime olla teistsugused, me saame olla see „aga“ asjadele, mis meie maailmas valesti lähevad. Jah, inimesed võivad olla isekad, aga sina võid olla armastav. Jah, inimesed võivad olla õelad, aga sina võid olla lahke...

Muide, kas märkasite, et Piibel räägib Vaimu viljast ainsuses? Siin on pilt, mis seda mõistet väga hästi selgitab: mõelge Vaimu viljale kui üheksast osast koosnevale apelsinile. Sest tegelikult on Vaimu vili „ühe loomumaduse pakett“. See ei ole esemete loend, mille seast saame võtta ja valida kuidas soovime. Kui Vaim meie elus tegutseb, toodab Ta meis vilja tervikuna! Ta muudab meid seestpoolt väljapoole. Vaimu vili ei seisne selles, mida me saavutame, vaid selles, kes me oleme.

Miks see oluline on? Vastavalt Roomlastele 8:29 on Jumala eesmärk muuta meid Jeesuse sarnaseks: „Jumal tundis oma rahvast juba enne ja määras nad saama oma Poja sarnaseks...“ (vabatõlge)

Okei, kuidas see juhtub? Kuidas me saame rohkem Jeesuse

sarnaseks? Järgnev illustratsioon võib siin abiks olla:

„Ei ole hea mõte anda mulle selline näidend nagu „Hamlet“ või „Kuningas Lear“ ja käskida mul samasugune kirjutada. Shakespeare saaks sellega hakkama. Mina ei saa. Ja pole hea mõte näidata mulle Jeesuse elu ja käskida mul nii elada. Jeesus saaks sellega hakkama, mina mitte.“

Aga kui Shakespeare'i geniaalsus võiks minus elada, siis võiksin kirjutada samasuguseid näidendeid. Ja kui Jeesuse Vaim võiks minus olla, siis ma saaksin elada sarnast elu.“

Me võime saada rohkem Jeesuse sarnaseks, kui lubame ja kutsume Püha Vaimu endasse elama, meis oma vilja kandma. See on kutse, mida tahame teile järgmiste peatükkide kaudu edastada.

Sellest ei ole kasu, kui sa sirvid igat peatükki ja loed Vaimu vilja kohta. Pead lähenema sellele materjalile **siira** sooviga, et Vaim sinu sees **päriselt** midagi teeks. Oled sa valmis olema viljakas pinnas? See on sinu otsustada. ☺

Materjal on koostatud Inter-Euroopa divisjoni noorte tööharu poolt

Me võime saada rohkem Jeesuse sarnaseks, kui lubame ja kutsume Püha Vaimu endasse elama, meis oma vilja kandma.

Armastus

„Kui me üksteist armastame, siis püsib Jumal meis ja tema armastus on saanud meis täiuslikuks.“ 1. Johannese 4:12

Kuidas on lood sinu armueluga?

Kirikuused olid lukku keeratud ja tabaga kinni. Toas klammerdus pisarsilmi üksteise külge rühm adventiste, tõsiselt palvetades, et Jumal nende elu säästaks. Rwanda genotsiidis oli juba hukkunud sadu tuhandeid ja nad teadsid, et ilma mingisuguse imeta on nemad järgmised.

Järsku kostis uste pihta kõva tagumine. Kõik hoidsid hinge kinni, mõistes, et nende halvimal hirmud on täitumas. Kas ukSED peavad vastu?

„Kallis Jeesus, palun päästa meid!“ nutsid mõned. Kuid varsti pärast seda purunesid ukSED tigea rahvamassi surve all. Usklikud surusid end kiriku kantsli lähedale tihedasse ringi, kui tapjad neid ümbritsesid.

„Kes on selle rühma juht?“ karjus noormees, kes näis rahvahulka juhivat. Seitsmenda päeva adventistist pastor tõstis aeglaselt käe. „Mina,“ vastas ta rahulikult. Noor jõugujuht tormas matšeetega pastori poole. Sellele järgnes kaos ja karjed, kui rahvamass ründama hakkas. See oli kohutav vaatepilt ning vaid mõnel usklikul õnnestus eluga pääseda.

Paar päeva hiljem, kui mõrvarid olid edasi liikunud, tulid ellujäänud surnukehadele järele. Kui nad aga surnuid üles korjasid, avastasid nad, et ühe naise süda veel lööb. Tema nimi oli Marie. Ta oli

veresaunas esimesena hukkunud pastori armastatud naine.

Lootus südames, viisid nad Marie lähedalasuvasse haiglasse, palvetades, et Jumal tema elu säästaks. Marie võitlus elu eest oli intensiivne, kuid ta jäi ellu. Pärast kuudepikkust ravi ja taastumist naasis Marie koju ja hakkas aeglaselt oma elu uuesti üles ehitama. Tervist ja jõudu taastades otsustas ta aga, et ei taha elada kibeduses. Avastades, et mõned mõrvarid on tabatud ja viibivad lähedal asuvas vanglas, läks Marie neid vaatama ja neile süüa viima. Aja möödudes sai temast selle vangla ema, kes tõi vangidele regulaarselt süüa ja tekke ning täitis nende vajadusi.

Ühel päeval, kui ta tavapäraselt armastavalt vange teenis, kukkus noormees nimega Rukundo tema ette põrandale ja hakkas tema jalgu suudlema.

Ta küsis: „Proua, kas te mäletate mind?“ Marie neelatas raskelt, kui

äkki tema näo ära tundis. See oli noor jõugujuht, kes oli tapnud tema abikaasa.

„Proua, kas te annaksite mulle andeks?“ küsis ta pisarsilmil.

Ta tõmbas noormehe püsti ja kallistas teda. „Ma olen sulle juba andestanud, poeg. Olen oma südames otsustanud, et ma ei kannaviha. Ma ei raiska oma aastaid kibedusele ega vihkamisele. Ma tahan lihtsalt jagada Jeesuse armastust.“

Marie õppis Rukundoga mitu kuud Piiblit ja lõpuks andis noormees oma elu Jeesusele ja lasi end ristida. Mõni aasta hiljem andis Rwanda valitsus Rukundole amnestia ja ta vabastati vanglast. Kuid genotsiidi käigus mõrvati ka tema enda perekond. Kuna ta ei teadnud, mida teha või kuhu minna, pöördus ta Marie poole, kes võttis ta hea meelega oma koju vastu. „Ma võtan su oma pojaks,“ ütles Marie talle, „ja ootame koos Jeesuse naasmist.“

Lihtne on armastada inimesi, kes on meie vastu head olnud ja meid hästi kohelnud. Kuid tõeline armastus ulatub Jeesuse ehtsa järgija jaoks palju sügavamale.

Siis kohtume taas oma lähedastega.“

See lugu on tõsi. Nii uskumatu kui see ka ei tundu, juhtus see päriselt! Seda silmas pidades lubage mul küsida, kuidas teie *armuelul* läheb. Ma ei räägi romantilisest suhtest! Kuidas teil läheb tolle klassikaaslase armastamisega, kes teeb pidevalt labaseid märkusi, või naabriga, kellel on ärritav koer? Milline on teie *armuelu* oma vanemate või õdede-vendadega? Kuidas on teie *armuelu* selle inimese vastu, kes on teile sügavalt haiget teinud?

Lihtne on armastada inimesi, kes on meie vastu head olnud ja meid hästi kohelnud. Kuid tõeline armastus ulatub Jeesuse ehtsa järgija jaoks palju sügavamale.

Piibel ütleb meile: „Ja kui te armastate neid, kes teid armastavad, mis lahkust te selle eest ootate? Isegi patused armastavad neid, kes neid armastavad. Ja kui te teete head neile, kes teile head teevad, mis tänu te selle eest ootate? Isegi patused teevad sedasama. [...] Aga armastage oma vaenlasi ning tehke head ning laenake ilma midagi tagasi lootmata, ja teie palk on suur ja te olete Kõigekõrgema lapsed, sest tema on helde tänamatute ja kurjade vastu!“ (Luuka 6:32–35)

Kust me sellist armastust saame?

Selline armastus on radikaalne ja see saab tulla ainult Jeesuselt endalt, sest Jeesus ON armastus. Jeesuses näeme, et Ta on ilus pilt mitte ainult armastusest, vaid ka rõõmust, rahust, kannatlikkusest, lahkusest, headusest, ustavusest, leebusest ja enesekontrollist. Kas panite tähele? Ta on Härra Vaimu Vili ise, kõik ühes. See pole ainult Tema iseloom. See on ja oli Tema igapäevane elu päevast päeva maa peal elades. Nii valitseb Ta ka taevas maailma. Nüüd Ta soovib, et Tema *armuelust* saaks meie *armuelu*.

Piibel ütleb ka ühtlasi, et „kes ei armasta, see ei ole tundnud Jumalat, sest Jumal on armastus. Jumala armastus meie vastu on saanud avalikuks selles, et Jumal oma

Pole tähtis, kust sa pärit oled või milline sa välja näed, Ta hindab sind lihtsalt sellepärast, et sa oled Tema laps!

ainusündinud Poja on läkitanud maailma, et me tema läbi elaksime. [...] Mu armsad, kui Jumal meid nõnda on armastanud, siis oleme ka meie kohustatud armastama üksteist. Jumalat ei ole keegi iial näinud. Kui me üksteist armastame, siis püsib Jumal meis ja tema armastus on saanud meis täiuslikuks.“ (1. Johannese 4:8–12)

Kas oled kunagi sügavalt mõelnud sellele, kuidas Jeesus on sind kõigepealt armastanud? Oled Tema silmis piiramatu väärtusega, mitte oma võimete, lähedusfaktori, hinnete või rahaliste vahendite tõttu. Pole tähtis, kust sa pärit oled või milline sa välja näed, Ta hindab sind lihtsalt sellepärast, et sa oled Tema laps! Ükskõik mida inimesed sinu kohta räägivad, Jeesus teadis, et sa oled väärt kogu taevase hiilguse jätmist (vt Filiplastele 2:6–11)! Tal on sinu jaoks vaid lihtne palve: anna oma elu Talle ja armasta Teda kogu oma südamest, hingest, jõust ja mõistusest. Ja loomulikult tahab Ta, et sa armastaksid teisi nii, nagu sa armastad iseennast (vt Luuka 10:27).

Mõelge veel mõne hetke, missugune on tõeline praktiline piibellik armastus, eriti kui see on seotud teiste armastamisega.

Paulus selgitab, et „armastus on pika meelega, armastus hellitab, ta ei ole kade, armastus ei kelgi ega hoople, ta ei käitu näotult, ta ei otsi omakasu, ta ei ärritu. Ta ei jäta meelde paha, tal ei ole rõõmu ülekohtust, aga ta rõõmustab tõe üle. Ta lepib kõikega, ta usub kõike, ta loodab kõike, ta talub kõike. Armastus ei hääbu kunagi. [...] Ent nüüd jääb usk, lootus, armastus, need

kolm, aga suurim neist on armastus.“ (1Kr 13:4–8,13 NIV).

Olgem ausad. Me kõik oleme loomult isekad, enesekesksed inimesed, Jeesuse-sarnase armastuse vastandid. Kuid on olemas viis, kuidas me võime selle armastuse saavutada – mitte töötades selle nimel, et olla armastavamad, vaid õppides jääma ühendusse Jeesusega. Me püsime ühenduses Jeesusega, vee-tes aega Tema Sõnas. Ja kui veedame aega Jeesusega Tema Sõnas, muudab see seda, kuidas me elame, seda, kuidas me armastame.

Seega, mu kallid sõbrad, kui soovite hämmastavat *armuelu*, mis paneks taeva rõõmuga naeratama ning annaks teie elule tähenduse ja eesmärgi, siis hakake veetma iga päev aega Jeesusega palves ja Tema Sõnas. Selle asemel et lihtsalt palvetada, et Jumal õpetaks teid armastama nii, nagu Jeesus armastab, hakake palvetama, et Härra Armastus ise elaks teis. Te ei suuda ise armastada kadunud, kuid Jeesus saab seda teha teie kaudu. Te ei suuda sirutada armastuses nende poole, kes teile näkku sülitavad, kuid Jeesus saab seda teha teie kaudu oma Püha Vaimu väes.

Kui te palute, et Härra Armastus ise teis elaks, muutub kõik. Siis te saate peegeldada ning jagada Jeesuse armastust moel, nagu te pole seda kunagi varem teinud. Tegelikult sellest paremat retsepti hämmastava *armuelu* jaoks ei ole, kuna Jeesus ON armastus! ☺

Melody Mason on raamatute „Daring to Ask for More“ (Julge küsida rohkem) ja „Daring to Live by Every Word“ (Julge elada iga sõna järgi) autor. Ta töötab peakonverentsi „Back to the Altar“ (Tagasi altari juurde) algatusega.

PÄEVA PALVE

Kallis Jumal, täname Sind, et näitasid meile ristil, milline on tõeline armastus. Me ei tea, kuidas armastada teisi nii, nagu sina armastad, eriti neid, kes on meile haiget teinud, kuid me palume, et sa tuleksid oma Püha Vaimu kaudu meie südamesse. Palun armasta meie kaudu nii, nagu Sa oled lubanud seda teha. Tänan Sind sellele palvele vastamise eest.

KÜSIMUSED

„Ent nüüd jääb usk, lootus, armastus, need kolm, aga suurim neist on armastus.“ (1. Korintlastele 13:13)

1. Mida mõtleb Piibel, kui ütleb, et me ei tunne Jumalat, kui me teisi ei armasta? Kas see 1. Johanne 4:8 väide on päriselt tõsi? Kuidas?

2. Kuidas näitas Jeesus maa peal elades 1. Korintlastele 13. peatükis kirjeldatud armastuse tunnuseid? Millised näited teile meenuvad?

3. Kas teie arvates on lihtsam elada andestava või kibestunud suhtumisega? Selgitage.

4. Mida tähendab fraas „armastus on pika meelega (New King Jamesi versioonis kaua kannatav) ja kõike taluv“? Mida see ei tähenda?

5. Miks ütleb Piibel, et kõige suurem on armastus?

MÄRKUS. Palun olge seda väljakutset tehes ettevaatlikud. Kutsume teid üles otsima professionaalset abi näiteks väärkohitlemise korral. Me ei taha, et te asetaksite end ohtlikku olukorda, püüdes armastada neid, kes on teile haiget teinud.

ISIKLIK VÄLJAKUTSE

Marie suutis armastada neid, kes olid temalt võtnud selle, keda ta kõige rohkem armastas. Kujutage ette, mis tunne oleks andestada ja armastada kedagi, kes tappis pere liikme. Tundub peaaegu võimatu, eks? Ja ometi saab Jumal aidata meil armastada nagu Jeesus, kelle armastus meie vastu ajendas Teda end meie eest ristil ohverdama (vt Filiplastele 2:6-8).

Jeesus ütles, et on lihtne armastada neid, kes meid armastavad või on meie vastu head (vt Luuka 6:32-35). Raske on armastada oma „vaenlasi“, inimesi, kes on meile haiget teinud.

Mõelge inimestele, kes on teile haiget teinud, inimestele, kellele peate nüüd andestama ja keda armastama.

Kõigepealt palveta, et Jumal aitaks sul näha seda inimest Jeesuse ja Tema armastuse valguses. Palveta, et Jumal elaks sinu sees (1Jh 4:12), et sa armastaksid tõeliselt.

Mõelge nüüd palvemeelselt praktilistele viisidele, kuidas saaksite nendeni armastuses jõuda ja otsustage nendega juba täna ühendust võtta, et leppimist otsida (kui võimalik*). See võib olla:

- andestuse pakkumine;
- otsustada nendega rääkida, selle asemel et neid seljataga kritiseerida;
- aidata neid, kui nad seda vajavad, isegi kui nad on olnud teie vastu ebasõbralikud;
- reageerimine heategudega, isegi kui nad seda „ei vääri“;
- ...

„Sina annad mulle teada elu teeraja;
rõõmu on rohkesti su palge ees, meeldivaid asju
on su paremas käes alatiseks.“ (Psalm 16:11)

Haara oma rõõmust kinni

Käisime abikaasaga hiljuti Itaalias Firenzes, kus saime näha 518-aastast maailma-kuulsat Taaveti kuju. Pean tunnistama, et fotod ei ole andnud edasi selle tõelist olemust; kuju on palju muljet avaldavam. Õppisime selle skulptuuri kohta ja saime teada, kuidas Michelangelo selle töö endale sai. Taaveti kuju tellis Opera del Duomo Firenze katedraali jaoks 15. sajandil. Esimene kunstnik, kes projekti eest vastutas, oli Agostino di Duccio (aastal 1464), kuid ta loobus sellest tööst, pidades marmor-plokki vigaseks. Üksteist aastat hiljem üritas Antonio Rossellino tükki päästa, kuid ka tema leidis, et see on liiga keeruline, ja pidas marmorit kasutamiskõlbmatuks. Kaks-kümmend kuus aastat hiljem, 1501. aastal, võttis 26-aastane Michelangelo vastu tellimuse skulptuuri viimistlemiseks, kuid seekord oli skulptuur raiutud, purustatud ja lõpuks töökõlbmatuks jäetud. Kuidas sai sellest kasutuskõlbmatust marmorist üks tunnustatumaid renessansi skulptuure? Lihtne. See pandi õigetes kättesse. Projekt, mis oli paljude jaoks enne Michelangelot võimatu, võttis temal vaid kolm aastat.

Sa oled nagu Taaveti kuju ja ainult Jeesuse kättes saad täielikult olla see, kelleks sind loodi ja mõeldi

olema. Ta nikerdab meid vähehaaval, kuni vabastab meie sisemise täiusse. Praegu olete oma identiteedi ja eesmärgi mõistmise teekonnal. Sulle võib tunduda, et oled alles alguses, see on valus ja ebamugav ning sul on nii palju vastuseta küsimusi, kuid pea mees, et Jeesus teab, milline oled täiesti valminult. Sa koged rõõmu, leina ja tervene-mist, mõnikord kõike samal ajal. Rõõmu otsides ei eelda me, et see tuleb valu või raskustega, kuid tegelikult on just vajaduse hetked need, mis kasvatavad tänulikkust ja annavad meile võimaluse üksteisele lahkust näidata.

Jaakobus kirjutas Jeesust järgivatele usklikele, kes olid lahkunud

Sa oled nagu Taaveti kuju ja ainult Jeesuse kättes saad täielikult olla see, kelleks sind loodi ja mõeldi olema.

Iisraelist ja kolinud maadesse, kus oli palju uskmataid. Ta tahtis julgustada maailmas laiali olevaid kristlasi mitte alla andma isegi siis, kui nad seisavad silmitsi tagakiusamise ja vaesusega Jumalale pühendumise tagajärjel. Jaakobus ütleb oma kirjas 1:2–4 neile: „Pidage seda lausa rõõmuks, mu vennad, kui te satute mitmesugustesse kiusatus-tesse, kuna te teate, et teie usu läbikatsumine teeb teid kannatlikuks. Aga kannatlikkus olgu täiuslik, et te oleksite täiuslikud ja terviklikud ega oleks teis midagi vajaka.“ Jaakobus ei ütle: „Kui teil on ees midagi rasket, siis ma tahan, et tunneksite selle üle rõõmu.“ Ta ütleb, et seistes silmitsi raskustega, on meil võimalus muuta oma fookust. Meil on võimalus sellest midagi head teha. Meil on võimalus rõõmu leida. Meie suurim eeskuju fookuse muutmise osas on mees nimega Jeesus, kes kannatas ristisurma valu – alandatus ja kiusatus meesuguste poolt. Tal õnnestus muuta oma fookus ja vaadata kaugemale sellest, mida Ta tol hetkel koges. Kirjas heebrelastele 12:2 (vabatõlkes) ütleb Paulus: „Me ei tohi kunagi lakata Jeesusele vaatamast. Tema on meie usu juht ja tema teeb meie usu täielikuks. Ta kannatas ristisurma. Kuid ta võttis risti häbi vastu, nagu poleks see midagi, tänu rõõmule, mida ta nägi teda ootamas. Ja nüüd istub ta Jumala trooni paremal pool.“

Ärge raisake rohkem aega rõõmu otsimisele võltsingutest või ajutisest tunnetest.

Põhjus, miks sina ja mina oleme võimelised kogema rõõmu isegi keset probleeme, on see, et me elame juba vabaduses, mille nimel Jeesus suri. See on põhjus, miks Piibel räägib Vaimu viljast, sest Tema vabaduses elamine tekitab armastust, rõõmu, rahu, kannatlikkust, lahkust, headust, ustavust, tasadust ja enesekontrolli.

Kas see tähendab, et teie negatiivsed mõtted ja kogemused ei mõjuta teid enam? Ei. See tähendab, et olete teadlikud, et need ei ühti tõega vabas elus koos Jeesusega. Te ei oota enam, et teie rõõmsat elu toidaksid ajutised õnnehetked, vaid leiate rõõmu oma päästest, rõõmu oma kutsest ja rõõmu oma eesmärgist. Rõõm on fookus, mitte tunne. Sind ümbritsev maailm ihkab millegi tõelise järele; hingetoitu, mis saab tulla ainult Jeesuse tundmisest ja kogemisest.

2022. aasta aprillis avaldas Randstad uuringu, mis näitas, et Z-põlvkond (vanuses 18–24) ja millenniaalid (vanuses 25–34) sooviksid pigem töölt lahkuda kui olla tööl õnnetus. Selle uuringu kohaselt eelistaksid noored töötada organisatsioonis, mis võimaldab täiskohaga virtuaaltööd, võtab seisukohti ühiskondlikes küsimustes, pakub tasuta vaimse tervise nõustamist ja tasustatud puhkust. Kas see kõlab tuttav? Mis siis, kui ma ütleksin teile, et teil pole muud valikut, kui töötada mürgises töökeskonnas 60–80 tundi nädalas

tööl, mis ei haaku teie kutsumusega? Kas see tähendab, et te ei koge enam rõõmu? Ehkki oleme võib-olla lähemal ühiskonna loomisele, mille üle võiksime uhked olla, valmistab maailm meile jätkuvalt pettumust, kui keskendume sellele, mis meid ümbritseb, selle asemel, mis ja kes meid ees ootab. Jumal on sulle juba andnud rõõmu, mida sa otsid. See on Tema ligiolus. Ärge raisake rohkem aega rõõmu otsimisele võltsingutest või ajutisest tunnetest. Leidke see Tema põhjatust allikast, kes teid on loonud ja siiralt soovib teile tähendusrikast ja mõtestatud elu (Johannese 10:10b). ☺

*Laia Burgos-Amaya on
sotsiaaltöötaja, jumalateenistuse
juht ja pastor.*

PÄEVA PALVE

Armas Jumal, Sina oled minu rõõmu allikas. Suurenda minu teadlikkust ja eemalda kõik meie vahel seisvad takistused, et saaksin kogeda Sinu ligiolus elu, mis on täis rõõmu. Nii nagu Sa pöörasid oma fookuse rõõmule minu päästmisest, aita mul elada vabaduses, mille nimel Sa surid.

ISIKLIK VÄLJAKUTSE: LEIDA TÄNULIKKUSEST RÕÕMU

Tänulikkus loob positiivsete emotsioonide tsükli. Tänulikkust harjutades muudate oma aju füsioloogiat. Siin on mõned lõbusad ja meelt ergutavad viisid, kuidas tänulikkust harjutada. Proovige seda teha koos sõbraga, oma rühmas või ühel õhtul perekondliku jumalateenistuse ajal. Pidage meeles, et mida rohkem te seda harjutate, seda rohkem positiivseid emotsioone tunnete.

1. Tänulikkuse ABC. Istuge mugavalt ja sulgege silmad. Loetlege, mille eest olete tänulik, alustades tähega A ja liikudes tähestikust Ü-ni. See ei pea olema täiuslik!

2. Laadige alla tänulikkust edendav rakendus, nagu tänulikkuse päevik või muu lõbus ja mänguline tänulikkuse äpp (nt *Gratitude Garden* või *Happyfeed*).

KÜSIMUSED

„Rõõmustage alati, palvetage lakkamatult, tänage kõige eest; sest see on Jumala tahe teie jaoks Kristuses Jeesuses.”
(1. Tessalooniklastele 5:16–18)

1. Tänulikkus on värv, et kogeda rohkem rõõmu. Mis teeb sind tänulikuks, kui mõtled oma tulevikule Jumalaga?

2. Kui sa olid laps, siis milline täiskasvanu näitas sulle, mida tähendab rõõmuga elada? Kuidas nad teile rõõmu näitasid?

3. Milline raske või valus kogemus hägustab sinu rõõmu praegu?

4. Me nimetame Pühakirja Jumala elavaks Sõnaks, sest see on parim terapeut, nõuandja ja tähendusrikas ressurss, millele meil on juurdepääs. Millist kirjakohta tunned, et peaksid oma elus rõhutama, et aidata fookust paika loksutada?

Rahu

„Õndsad on rahutegijad,
sest neid hüütakse Jumala lasteks.“
Matteuse 5:9

Habras rahu

Ma sündisin pärast sõja lõppu. See tähendab, et ma sündisin rahuks. Kuid see tähendab ka, et ma sündisin sõjajärgsesse ühiskonda. Sõja paljude negatiivsete tagajärgede hulgas on teadmine, et mu vanemad kohtusid sõja tõttu, üks positiivne kaudne tagajärg, mis mind rõõmustab. Sellegipoolest jäävad alles sõja negatiivsed tagajärjed – mitte ainult minu kodumaal, vaid kogu maailmas. See, et te endalt praegu küsite: „Mis sõjast ta räägib?“, näitab, kuidas rahu – või veelgi parem, maailmarahu – on sageli pigem soov kui reaalsus.

On üks lugu Jugoslaavia sõdade algusest 1990. aastatel, mis on paljudel ühine ja see on mind alati kurvastanud. See on lugu sõja päris algusest, määravatest hetkedest, mis muutsid pere, sõbrad, naabrid ja koolikaaslased võõrasteks – või isegi vaenlasteks. Paljud inimesed pidid oma kodust lahkuma, mõned naasid alles aastate pärast, samas kui teised ei naasnud kunagi. See lugu paneb mind alati mõtlema, kuidas konflikt – olgu see siis suur, nagu sõda, või palju väiksem –, võib ühe kiire määrava hetkega murda nii tugevad suhted nagu perekond ja killustada nende ajaloo paljudeks väärteks asjadeks ja ka õigeteks.

Ajaloo vael pool

Ka inimkond leidis end kiirel määraval hetkel ajaloo vael pool. See konflikt on päritav – me sündisime tükk aega pärast selle algust. Kuid kõik sai alguse sellest, et meie esivanemad oma kodus Eedeni aias kahjustasid oma suhteid Isaga. Sellest hetkest alates ei saanud nad enam kooselu jätkata. Suhe katkes ja neil ei jäänud muud üle kui isakodust lahkuda. Nad liikusid lähedalolust kaugsuhtesse. Ilusast aias okaste ja ohakate neetud maale (1. Moosese 3). Hiljem Piiblis näeme, et meie pere jagunes taevas alanud palju suurema sõja tagajärjel, kuid piiblitlugu räägib, et inimesed püüavad selle konflikti ikkagi. Isa tegi mitu katset aidata olukorda Maal parandada: hävitades kurjuse, mis arenes Tema mässuliste laste seas tohutuse üleujutuses (1. Moosese 7); püüdes arendada taastatud suhet mõnega neist, lootes, et see levib kõigini (1. Moosese 12); seades

suhetele seaduse vormis piirid, et nad saaksid uuesti proovida elada teineteise ligiolus (2. Moosese 20). Kuigi mõned leidsid viisi, kuidas Isaga uuesti lähedaseks saada, kukkus enamik siiski läbi.

Igas konfliktis teavad need, kellele on liiga tehtud, et ütlus „liigume edasi“ või „läheme lihtsalt tagasi selle juurde, mis oli“ ei toimi. Valu ja püüd õigluse poole püsib ikkagi, ning vahel ka ebaõiglused asjaolud. Nendel inimestel on sageli raske rahu vastu võtta, sest tundub, et rahu saavutamine tähendab, et haiget saanud hüljed või ebaõiglus tuleb lihtsalt vaigistada. Kuid see ongi meie kosmilise konfliktiloo puhul nii uskumatu. See õpetab meile, et rahu on midagi enamat.

Koju tagasi

Prohvet Jesaja räägib rahust väga huvitavalt: „Siis elab õigus kõrbes ja õiglus võtab aset viljapuuaias. Ja õigluse vili on rahu, õigluse

See, et te endalt praegu küsite: „Mis sõjast ta räägib?“, näitab, kuidas rahu – või veelgi parem, maailmarahu – on sageli pigem soov kui reaalsus.

tulemuseks püsiv rahulik elu ning julgeolek.“ (Jesaja 32:16, 17)

Rahu, millest oleme kutsutud kinni pidama, ületab konfliktide vältimise lihtsustatud ideed. See on rahu, mis nõuab õiglust ja õigust. Seda teksti lugeva heebrealse jaoks pole see seos sugugi kummaline. Sõnal *rahu*, heebreakeeles *shalom*, on üsna lai tähendus. *Shalom* tähendab rahu, kuid see tähendab ka harmooniat, täielikkust ja õitsengut. See on õiglase maailma tulemus. Sõna *shalom* oli ka levinud tervitus. Uues Testamendis kirjutab Paulus kreeka, mitte heebreakeeles, kuid kasutab siiski enamikus oma kirja-des tervitusena sõna *rahu* (*eirene*). Tihti lisab ta aga veel ühe elemendi. Näiteks Galaatlastele 1:3 ütleb Paulus: „Armud teile ja rahu.“ Seejärel räägib ta kohe sellest, mida Jeesus on teinud, et saavutada rahu läbi armu. Efeslastele 2. peatükis selgitab Paulus Kristuse tööd: „Sest tema on meie rahu, kes on mõlemad liitnud üheks ja lõhknud maha vaheseina – see tähendab vaenu – oma ihu kaudu, [...] et lepitada Jumalaga mõlemad ühesainsas ihu risti kaudu, surmates risti peal vaenu. Ta on tulnud ja kuulutanud rõõmusõnumit rahust teile, kaugelolijatele, ja rahu lähedalolijatele, sest tema läbi on meil mõlemal ühesainsas Vaimus ligipääs Isa juurde. Järelikult ei ole te nüüd enam võõrad ja majalised, vaid pühade kaaskodanikud ja Jumala kodakondsed.“ (Efeslastele 2:14, 16–19)

Kui me vaatame seda teksti sügavamalt, näeme, et rahu saavutamise eeldab, et mõistame mitte ainult süüd ja pattu, vaid ka meeleparandust, mille saavutab rist. See meeleparandus toob endaga kaasa mitte ainult leppimise Jumala ja Tema rahva vahel, vaid ka kutset leppida üksteisega. Lõpuks räägib Paulus üllatavast viimasest sammust: saada osaks Jumala perekonnast. Jah, see tee kulgeb läbi risti ja suhete paranemises nii Jumala kui ka teistega. Siiski näib Paulus siin ette kujutavat lõpliku sihtpunktina, rahu, mitte ainult konfliktideta

lgas konfliktis teavad need, kellele on liiga tehtud, et ütlus „liigume edasi“ või „läheme lihtsalt tagasi selle juurde, mis oli“ ei toimi.

maailma. Temale on rahu taas kodus olemine. Olla taas perekond.

Sellest räägib ka Jeesus, kui Ta kutsub meid olema sedalaadi rahu saadikud. Matteuse evangeeliumis 5:9 ütleb Ta järgmist: „Õndsad on rahutegijad, sest neid hakatakse kutsuma Jumala lasteks.“

Aiandus Galaatias

Kogu galaatlastele saadetud kirja vältel ei näi Paulus olevat õnnelik. Tundub, et ta mõtleb, kuidas saavad Galaatia usklikud, kes väidetavalt sellest kosmilisest konfliktist välja tulid, minna tagasi omavaheliste pisilahkarvamuste rõhutamise juurde – pisilahkarvamuste juurde, mis seavad takistusi nende ja täieliku kuuluvustunde vahele. Kirjas galaatlastele ei püüa Paulus usklike vahel rahu sõlmida probleemi vältides. Kui võrrelda Galaatia kirja teiste kirjadega, siis avastate, et Galaatia kirjas kasutab Paulus palju karmimat keelt. Ta teeb seda selleks, et meenutada neile selle rahu hinda, millesse Jumal on nad kutsunud. Ja siis tuleb ta neile meelde, et nüüd on nende ülesanne see jumalik kutse vastu võtta ja koos rahus elada. Aga kuidas?

Paulus teeb kaks huvitavat ettepanekut. Esiteks käsib ta rahval mitte teha teatud ohtlikke asju, mis viivad nad kaugele ja otse tagasi okaste ja ohakate territooriumile. Paulus nimetab neid ohtlikke asju lihalikeks tegudeks (Galaatlastele 5:19–21). Teiseks soovib ta kõigil kristlastel – sellel uuel ja väidetavalt ühtsel Jeesuse perekonnal – tõsiselt kaaluda ühe hobi hankimist: aiandus. Jah, mõnes mõttes ütleb Paulus: „Sa oled liiga kaua elanud okaste ja ohakate maal. Kuid okkad pole ainus viis. Niisiis,

te peaksite asuma aiatööd tegema sellel uuel maal, kus on Vaim. Mine ja kasvata seal vilja.“ Kui me mõistame, et Jumala lõppeesmärk rahu saavutamisel on meist taas pere loomine, ei tundu aiatööga tegelemine imelik. Lõppude lõpuks on see olnud inimeste pereettevõtte hetkest, mil Aadam Eedeni aeda paigutati. Seetõttu näitab selle kasvatamine, mida Paulus nimetab Vaimu viljaks, lihtsalt seda, et oleme võtnud omaks kõik sammud, et saavutada rahu Jumala ja oma ülejäänud perega lausa nii, et meile kingitud osa Jumala aiast ei kasvata enam ohakaid ja okkaid. Nüüd kasvab meie aias armastus, rõõm, rahu, kannatlikkus, lahkus, headus, ustavus, tasadus ja enesevalitsemine.

Rahu tegemine

Kogu selle uuringu jooksul jagame mõningaid ideid selle kohta, kuidas oma hinge maapinda töödelda, nii et Vaim saaks meis selle vilja kasvatada. Me teame, et see pole lihtne. Isegi selle ühe osa (rahu) kasvatamine pole lihtne. Võib-olla ei saa kõik meist töötada suurtes konfliktides ja sõdades rahu saavutamise nimel, kuid me oleme kutsutud olema rahutegijad isegi kui ainult meie mõjusfääris. Meid kutsutakse üles töötama õigluse poole ja kuuluvuse kohtade loomise poole. Meid kutsutakse mitte vältima konflikte – mitte maha matma seda nii, et see vaikselt probleeme idandaks –, vaid õppima, kuidas astuda aktiivseid samme terve rahu poole.

Rahutegijaks olemine võib olla eriti raske, kui avastame, et oleme tegelikult ajaloo valel poolel või isegi loo valelt poolelt. See võib kergeti juhtuda, kui oleme ise teinud

midagi, et inimesi eemale tõrjuda. Kuid me võime sattuda ajaloo valele poolele ka seetõttu, et oleme sündinud olukorda, kus oleme teistest kaugenenud selle tõttu, mida teised enne meid on teinud. Sellises olukorras võib rahu tegemine olla üsna raske. See nõuab, et kuulaksime ära põhjused, miks teised inimesed meist eemale tõrjuti, tunnistame oma viga ja avastame, kuidas saaksime liikuda õigluse ja leppimise poole. Me ei ole selles üksi. Meie Isa töötab endiselt rahu nimel, ta alustab meie südameaiast ning meie usuperekond on kutsunud tegema sedasama. ☺

Dorothea Relić Macedo on sündinud Horvaatias ja on 25-aastane. Praegu töötab ta koos abikaasaga pastorina Horvaatias.

PÄEVA PALVE

Armas Jumal, aitäh, et kutsusid meid oma lasteks ja tõid meid koju. Aita meil jagada rahu, tervenemist ja kuuluvustunnet teistega meie ümber.

ISIKLIK VÄLJAKUTSE

1. väljakutse: konfliktide põlvkond

Mõelge ühele põlvkondadevahelisele konfliktile või mittetäielikule rahule, mille olete pärinud. See võib olla isiklikum, näiteks mittetäielik rahu või konflikt teie perekonnas või kohalikus koguduses, või keerulisem, nagu mittetäielik rahu rühmade vahel rahvuse, rassi, usu jne alusel.

Valige üks konflikt ja mõelge, kuidas saaksite olla rahutegijad. Milliseid samme saate andestamise ja leppimise suunas astuda? Palvemeelselt viige need sammud lähitulevikus ellu.

2. väljakutse: viljaka aia kasvatamine

Mõelge sellele, kas te kasvatate oma elus kellegi suhtes mingeid okkaid ja ohakaid, kas meelega või kogemata. Leidke üks konkreetne viis, kuidas töötada leppimise ja rahu nimel. Määrake iga sammu tegemiseks aeg ja kuupäev ning ärge unustage palves Jumalat protsessi kaasata.

KÜSIMUSED

„Tehke kõik, mida saate, et elada kõigiga rahu” (Roomlastele 12:18).

1. Kas on olemas erinevat tüüpi rahu? Nimetage mõned ja selgitage erinevusi.
2. Kas olete kunagi tundnud, et olete jäänud lähedasega pärast konflikti võõraks? Miks see juhtub?
3. Millist piirkonda või kohta saad nimetada koduks? Kas kodutunne on seotud rahuga? Kuidas nii?
4. Kuidas kirjeldaksite rahu hoidmise ja rahu tegemise erinevust?
5. Efeslastele 2. peatükis ütleb Paulus, et Jeesus lõhkus eraldusmüüri. Arutage mõningaid olukordi ajaloost, kus rahu saavutamiseks tuli maha võtta metafoorsed või füüsilised müürid. Milliseid õpetunde nad meile täna annavad?

Pikk meel
kannatlikkus

„Olge siis teiegi
pika meelega,
kinnitage oma
südant, sest
Issanda tulemine
on lähedal!“
Jaakobuse 5:8

Loe: Jaakobuse 5:7–12

Kiire tempo versus aeglane elustiil

Millise sõna valiksite, et käesolevat ajastut kõige paremini kirjeldada? Ma ütleksin, et elame kiirel ajastul. Kellelgi pole aega. Olenevata sellest, kas oleme kümne- või kaheksakümneaastased, kolmekümne- või viiekümneaastased, oleme kõik ülekoormatud ülesannete, võimaluste, kohustuste, vajaduste ja soovidega. Tulemus?

Me lihtsalt ei suuda sammu pidada. Kui küsime endalt, miks see nii on, leiame erinevaid seletusi. Mõnikord oleme põhjuseks meie ise: me ei suuda oma väärtusi paika panna, me ei suuda prioriteete seada, meid matavad kohustused, me ei ole piisavalt hakkajad, me ei tea, kuidas öelda ei, me ei suuda lõõgastuda. Mõnikord on süüdi keskkond ja elutempo kiireneb: kõnnime kiiremini, sõidame kiiremini, lendame kiiremini, arvutid arvutavad kiiremini, ravimid toimivad kiiremini,

filmitoimetajad lõikavad kiiremini, saatejuhid modereerivad kiiremini. Meeldib see meile või mitte, kuid me ei saa seda väga muuta. Ja üsna kiiresti jõuame järelduseni, et kui tahame maailmas edasi jõuda, kui tahame säilitada oma töökoha ja koha elujärjekorras (ja mitte ainult poodides), pole meil muud valikut kui olla veidi kiirem kui meid ümbritsevad.

Minu lemmik kristlik autor Henri J. M. Nouwen kirjeldas seda ajastut ühes oma raamatus väga täpselt: „Oleme inimesed, kes jooksevad palju ringi, teevad palju asju, kohtuvad paljude inimestega, käivad paljudel üritustel, loevad palju raamatuid. Oleme väga kaasatud. Me kogeme elu kui palju-palju asju. Me läheme sinna, me läheme tänna, me teeme seda, me teeme toda, me räägime temaga, me räägime tollelega, meil on seda ja teist teha. Mõnikord me mõtleme, kuidas me saame seda kõike teha. Kui istume maha ja mõtleme sellele, jookseme

Ja üsna kiiresti jõuame järelduseni, et kui tahame maailmas edasi jõuda, ... pole meil muud valikut kui olla veidi kiirem kui meid ümbritsevad.

sageli ühest hädaolukorrast teise. Oleme nii hõivatud ja nii kaasatud. Kui aga meilt küsitakse, millega me nii hõivatud oleme, me tegelikult ei tea... See on paljude inimeste probleem. Asi pole mitte niivõrd selles, et me teeme paljusid asju, vaid pigem selles, et me teeme paljusid asju, samal ajal mõeldes, kas midagi sellest tuleb ka. Mõnikord tundub, et meil on kõik need pallid õhus ja mõtleme, kuidas saame neid kõiki käigus hoida.“

Näib, et pikk meel ja kannatlikkus on see, millest meil üha kiiremaks muutuv maailmas kõige rohkem puudu jääb. Algusmängus kirjeldasime pikka meelt ja kannatlikkust kui iseloomomadust, kuid tegelikult on see palju enam. See on ka kristluses oluline mõiste. Piiblis on sellel palju sügavam tähendus, kui me sageli mõistame. See on osa Vaimu viljast. See tähendab, et pikk meel ja kannatlikkus avaldub sügava, elava suhte tulemusel Jeesusega.

Jaakobus alustab kannatlikkuse teemat tabavate sõnadega: „Olge nüüd pika meelega, vennad, Issanda tulemiseni.“ (Jk 5:7) Arvestades, et Jaakobuse sõnadest on möödunud umbes 2000 aastat, saame kohe algusest teada, et kannatlikkus nõuab aega – see on elukestev protsess – ja see pole alati lihtne.

Tuginedes tänasele kirjakohale Jaakobuse 5:7–12, on kolm peamist valdkonda, milles meie kui Jeesuse järgijad saame õppida, areneda ja kannatlikkuses kasvada.

Kannatlikkus suhetes

Esimene valdkond, kus saame kannatlikkust harjutada, on meie suhted. Tõenäoliselt võime öelda, et kannatlikkus poleks nii raske, kui see poleks mõeldud teiste inimeste vastu. Kuid tõde on see, et meie ümber on alati inimesi – nii meeldivaid kui ebameeldivaid. Jaakobus ei alusta tänast kirjakohta juhuslikult mainides, kui tähtis on olla teiste inimestega kannatlik: „Olge kannatlik... Ärge nurisege üksteise vastu!“ (Jaakobuse 5:8, 9) Enamasti kasutame kõikvõimalikke

Näib, et pikk meel ja kannatlikkus on see, millest meil üha kiiremaks muutuv maailmas kõige rohkem puudu jääb.

strateegiaid, et püüda muuta inimesi, kes meile närvidele käivad. Ja kui see ei õnnestu, siis me vähemalt leevendame enda frustratsiooni, kurtes teistele. Kõige raskem on aktsepteerida inimesi koos sellega, mis meid nende juures häirib. Võib-olla just seetõttu kuuleme nii palju kuulujutte mitte ainult ühiskonnas, vaid ka kirikus. Piibel kutsub meid väljakutset vastu võtma: rakedama kannatlikkust eelkõige oma suhetes, sest – nagu Paulus ühes kõige kuulsamas armastuse tekstis kirjutab – armastus on pika meelega (1. Korintlastele 13:4).

Kannatlikkus kannatustes

Esmapilgul võib meid üllatada, et Jaakobus jätkab, rääkides kannatlikkusest kannatustes. Ta toob meile eeskujul prohvetitest ja jumalakartlikust Iiobist, kes ei neednud Jumalat isegi raskuste ja viletsuste ajal (Jaakobuse 5:10, 11). Erinevalt inimestest, kes on tõe pärast kannatanud, ei teadnud Iiob isegi, miks ta nii palju kannatab. Teda tabanud haavad ei olnud mingil juhul tema süü (vt Iiob 1:9–12), kuid ta jäi kõiges seisma. Mõnikord võib inimene uskuda, et tal on automaatselt õigus tervele, õnnelikule ja pikale elule. Me isegi kuuleme, kuidas seda sõnumit jutlustatakse nn heaoluteoloogia vaimus, mis ütleb, et kui meil on usk Jumalasse, annab Ta meile õitsengu ja eemaldab kõik meie probleemid ja kannatused. Selle mõtteviisi kohaselt on põhjus,

miks me kannatame, et oleme Jumalast kaugel. Kuid Piibel parandab seda valet oletust paljudes kohades. Pühakirja esimestel lehekülgedel ütleb Jumal meile, et kannatused on selles langenud maailmas meie elu lahutamatu osa. Jeesus ise kannatas, kuni suri ristil (vt Filiplastele 2:5–11). Niisiis, selles maailmas võime oodata kannatusi, ja see kannatlikkuse Vaimu vili koos ülejäänud Vaimu vilja osadega aitab meil kõigest läbi tulla.

Kannatlikkus rääkimisel

Kolmas valdkond, kus saame õppida kannatlikkust, on meie sõnad. Jaakobuse 5:12 (NIV) öeldakse: „Eelkõige, mu vennad ja õed, ärge vanduge – ei taeva ega maa ega millegi muu nimel. Kõik, mida pead ütleva, on lihtsalt „jah“ või „ei“. Vastasel juhul mõistetakse teid hukka.“ Jaakobus hoiatas omal ajal levinud tava eest, kus inimesed püüdsid petliku vande andmisega oma tahtmist saavutada. Nad vandusid, et kõlada tõepäraselt, kuigi tegelikult kasutasid nad sõnu olukorraga manipuleerimiseks. Kui muutume kannatamatuks, võime tunda kiusatust rääkida viisil, mis toob soovitud tulemuse, isegi kui see tähendab mõnd valget valet. Kuid Jaakobus tuletab meile meelde, et see, kes räägib tõtt, ei pea vanduma. Me ei pea kedagi veenma ja sellega õpime olema kannatlikum. Õpime kannatlikult ootama ja teadma, et meie sõnadel, tunnistustel, palvetel ja soovidel on oma aeg.

Seega näeme, et kannatlikkus on usule omane. Kannatlikkus suhetes, kannatlikkus kannatustes ja kannatlikkus rääkimises on see, mida me alles õpime. Ja kolm kristluse põhimõistet – usk, lootus ja armastus (1. Korintlastele 13:13) – on võib-olla meie kannatlikkuse kolm ülimat aspekti. Lõpuks on Jumal see, kes on meiega uskumatult kannatlik. Ta ootab kannatlikult, et me vastaksime Tema kutsele ja pöörduksime tagasi Tema juurde.

Martin Pavlík on pastor Tšehhis. Ta teenib kahes Praha kirikus ja on ka Tšehhi liidu noortejuht.

KÜSIMUSED

„Rõivastuge siis nagu Jumala valitud pühad ja armastatud südamliku kaastundega, lahkusega, alandlikkusega, tasadusega ja pika meelega.” (Koloslastele 3:12).

1. Jumalateenistusele tulles eeldame, et aeglustame tempot ja kogeme teatud vaikust, sest see on sageli ainuke aeg, mil meil pole tegelikult kiire. Kas suudaksite jumalateenistuse ajal tõesti minna kiirest igapäevatööst üle aeglasele hingamispäevaajale? Mil moel saaks see teile väljakutseks või kergenduseks?

2. Kas sa näed kannatlikkust kui inimlikku omadust, milles saad paremaks kasvada? Või pigem kui Vaimu vilja, kingitust, mille pärast peame palvetama ja mis tuleb ülalt? Selgita oma vastust.

3. Milline kolmest valdkonnast (kannatlikkus suhetes, kannatlikkus kannatustes ja kannatlikkus rääkimisel) on sinu arvates kõige keerulisem? Miks nii?

4. Mis vahe on olla millegi suhtes kannatlik või olla passiivne?

5. Kuidas ilmneb sinu arvates kannatlikkus Jeesuse teise tuleku ootamises?

PÄEVA PALVE

Armas Jumal, aita mul olla kannatlik teiste inimeste ja iseendaga. Aita mul olla kannatlik, kui on raske, et võiksin usaldada, et Sina kannad mind. Aita mul olla rääkimisel kannatlik. Ma palun, et annaksid mulle oskuse teistega rääkida ilma manipulatsioonita. Anna mulle jõudu andestada teistele nii mitu korda kui vaja. Ja aita mul meeles pidada, kui uskumatult kannatlik sa minuga oled.

ISIKLIK VÄLJAKUTSE

Kannatlikkus on vastuolus meie praeguse kohese rahulduse kultuuriga. Me tahame asju ja tahame neid kohe. Ootamine ei kuulu enam meie DNA-sse.

Kannatlikkus pisasjades

Seekordne väljakutse on teha iga päev kannatlikkuse harjutusi. Väikestes asjades kannatlik olemine aitab tõenäoliselt olla kannatlik ka suuremates asjades (vt Matteuse 25:23).

Valige 3–5 viisi kannatlikkuse harjutamiseks pisasjades. Siin on näited.

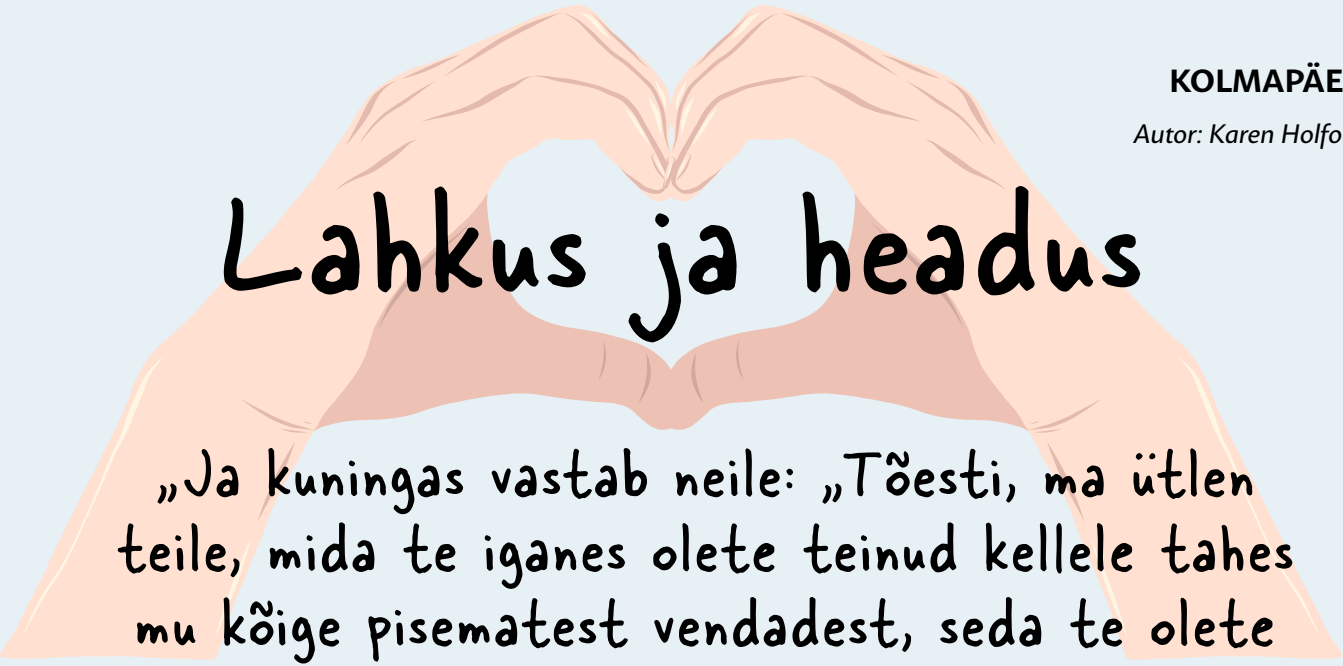
- Hoidke ust kellegi jaoks lahti, et nad esimesena hoonesse siseneksid.

- Laske kellelgi minna kohvikujärjekorras endast ette.

- Oodake 30 minutit, enne kui vaatate oma telefonis teateid.

- Rühmavestluses lubage kellelgi teisel kõigepealt rääkida, kuigi see oli teie kord.

Õhtul mõelge oma kogemusele. Mis tunne oli harjutada kannatlikkust ka pisasjades? Mida sa enda kohta õppisid?

Lahkus ja headus

„Ja kuningas vastab neile: „Tõesti, ma ütlen teile, mida te iganes olete teinud kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete teinud mulle.” Matteuse 25:40

Loe: Matteuse 25:31–46

Eluandev lahkus ja headus

Jeesus teadis, et Tema teenistus maa peal saab peagi läbi. Ta tahtis siia jätta midagi, mis muudaks maailma. Ta oli elanud kolmkümmend kolm aastat inimeste keskel ja näidanud neile Jumala headust ja lahkust. Jeesus oli kaastundlik, lahke, helde, vastutulelik ja kaasav. Ta kõndis läbi külade ja tegi terveks nende haigeid. Ta toitis viit tuhandet inimest, kuni neil sai kõht täis, ja kaksteist suurt korvitäit sööki jäi veel koju kaasa võtmiseks. Ta muutis liitrite viisi vett pulmaveiniks, palju rohkem, kui neil tähistamiseks vaja oli. Ta otsis üles inimesed, kes viibisid erinevat tüüpi vanglates – hirm, vaimne haigus, sõltuvus, sotsiaalne eraldatus ja enesepõlgus – ning vabastas nad tervisesse, rõõmu, rahusse ja armastusse.

Jeesus oli teinud kõik võimaliku, et näidata Jumala armastavat lahkust, kuid jüngrid vaidlesid endiselt selle üle, kes on suurim, ning vaatasid halvustavalt paganaid, naisi, lapsi ja tõrjutuid. Niisiis otsustas Ta jätta neile käputäie meeldejäävaid lugusid, teades, et

ühel päeval varsti moonduvad need lihvimata ja kärsitud mehed Püha Vaimu väes ning muudavad maailma – oma sõnade, headuse ja armastava lahkusega.

Üks lugudest, mille Jeesus oma järgijatele kinkis, rääkis karjast, kellel oli lamba- ja kitsekari (Matteuse 25:31–46). Tema loos on kitsed elanud oma rõõmuks. Nad ei ole isegi mõelnud ümbritseva karja vajadustele, seega pole nad kannatuste leevendamiseks sõrmegi tõstnud. Lambad on elanud omakasupüüdmatult. Lahkus oli neile nii loomulik, et nad isegi ei mäletanud, millal olid teisi aidanud! Lambad on jaganud oma toitu, riideid, kodu ja armastust. Nad on teinud kõik endast oleneva, et külastada haigeid ja vange. Nad on maailmas käinud õrnalt ja lahkelt ning elanud heldelt koos teistega, sest nad on teadvustanud, kui helde on Jumal nende vastu. Lambad on olnud Jumala armastuse kanal kannatajatele. Nad on otsustanud teha õigeid ja hoolivaid tegusid... Nad on olnud lahked ja head.

Teine lugu räägib halastajast samaarlasest (Luuka 10:25–37). Ta elas Jumala helde, kaastundliku ja armastava lahkuse järgi, kui märkas haiget saanud teisest

rahvusrühmast võõrast, kes vajab hädasti abi. Hiljutised uurimused lahkuse kohta on ära märkinud kaastundliku tegevuse olulised koostisosad:

- avatud silmad, süda ja meel, et märgata teiste vajadusi;
- usk, et olen siin olude muutmiseks ning kui ma näen vajadust, on minu kohustus tegutseda;
- abivajajate kuulamine ja küsimine, mida nad kõige rohkem vajavad (või olukorra hindamine kõige suurema vajaduse järgi, kui inimene ei saa rääkida);
- teha kõik endast oleneva, et leevendada inimese kannatusi või aidata saada paremat abi, kui ma ise suudan pakkuda.

Halastaja samaarlane järgis vigastatud mehe elu päästmiseks kõiki olulisi juhiseid. Seevastu preester ja leviit nägid vajadust,

Isegi kõige pisem lahkus võib tekitada lainetuse ja muuta palju.

kuid eirasid inimest ning jätsid tegemata selle, mis oli hea ja lahke.

Jumal armastab iga inimest võrdsest. Ta soovib, et kõik kogeksid Tema uskumatut lahkust ja headust. Kuid Tema kaastundlik armastus peab meie südant muutma, et saaksime olla Tema silmad, kõrvad, suu, käed ja jalad ning suunata Tema armastust sellesse purunenud maailma.

Jumal igatseb, et me oleksime üksteise vastu lahked, sest kogu maailma lahkus saab alguse Tema armastavast südamest. Ta lõi meid elama üksteisega armastavas harmoonias ja kui oleme teiste vastu lahked, vabaneb hormoon oksütosiin nii meie kui ka nende ajus! Kui meie hoolime teistest ja teised meist, muudab see hämmastav hormoon meid veelgi kaastundlikumaks, rahulikumaks, rõõmsamaks ja armastavamaks ning ka vähem murelikuks. See aitab meil paremini kuulata ja olla empaatilisemad. Mida lahkemad me oleme, seda vähem konflikte meil kipub olema! Headus võib leevendada isegi depressiooni, kuna see levitab rõõmu meie elust teistele. See toob inimesed kokku, annab neile lootust, lohutab neid ning paneb nad tundma end armastatu ja erilisena. Isegi kõige pisem lahkus võib tekitada lainetuse ja muuta palju.

Mõelge Sarepta lesknaisele, kes jagas näljase Eelijaga lahkelt oma viimast leivaviilu (1. Kuningate 17:7–16). Ja Suunemi naisest, kes ehitas oma maja katusele vaba toa, et Eliisal oleks ruumi lõõgastuda ja end mugavalt tunda (2. Kuningate 4:8–37). Mõelge Tabiitale, kes tegi leskedele ja orbudele kauneid riideid, et anda neile tagasi nende väärikus (Ap 9:39). Lisaks Maarja ja Marta, kes avasid regulaarselt oma kodu Jeesuse ja tosina väsinud ja näljase jüngriga kaosele.

Kõik need headuse lood on Piiblis selleks, et meid inspireerida. Iga lugu on näide inimestest, kes käitusid nagu lambad – andsid süüa näljastele, olid külalishahked kodutute suhtes ja valmistasid riideid neile,

kes neid vajasid. Kuid uskumatul kombel on nende lugudes peaaegu varjatud ühine joon. Niit, mis seob nad kõik tähendamissõnaga lammastest ja kitsedest... Kõik need naised kogevad ülestõusmist. Naised, kes aitasid Eelijat ja Eliisat, lasid oma poja ellu äratada. Maarja ja Marta said taas kokku oma ülestõusnud venna Laatsarusega. Ja Tabiita äratati ellu, et ta saaks edaspidigi abivajajaid aidata.

Jumal hindab meie heasüdamlikku lahkust, meie kaastundlikku soovi teha inimlike kannatustega silmitsi seistes kõige armastavamaid tegusid. Kuidas saame tänapäeval olla heade lammaste ja halastava samaarlase sarnased? Kuidas saame olla lahked kõigi vastu, keda kohtame, et nad saaksid maitsta ja näha, et Issand on hea (Psalm 34:8)? Kuidas saame avada oma südame Jumala suuremeelsusele meie vastu? Ja kuidas aitab see, kui laseme Tema kaastundlikul armastusel oma südame üle ujutada, et näidata teistele, kuidas Jumal armastab neid nii suure armastusega, et nad ei jõua kunagi selle lõpuni (Efeslastele 3:14–21)? Sest lõppude lõpuks on päriselt oluline see, kuidas oleme jaganud Jumala headust ja armastavat lahkust kõigiga, keda kohtame. ☺

Karen Holfordi esmane eriala oli tegevusterapeut. Ta töötas taastusravi osakonnas ajukahjustusega patsientidega, seejärel läks üle psühholoogiasse ning spetsialiseerus pereterapeutiks. Hetkel töötab ta Trans-Euroopa divisjonis pere-, laste- ja naistetöö juhina.

PÄEVA PALVE

Armas Jumal, Ma tahan maitsta ja näha, et Sina oled hea, et saaksin teiste ja ka iseenda vastu lahke ja hea olla. Las lahkus ja headus voolavad mu südamest nii loomulikult, et ma isegi ei mõista seda, nagu lamm Jeesuse tähendamissõnast.

KÜSIMUSED

„Kes osutab halastust, teeb head iseenele, aga kalk teeb valu oma ihule.“ (Õpetussõnad 11:17)

1. Milline lugu Jeesuse praktilisest kaastundest ja lahkusest on sinu lemmik? Miks? Ja kuidas inspireerib see lugu sind ennast lahkusele?

2. Miks muretseb Jeesus nii palju selle pärast, et Tema järgijad oleksid lahked? Mil moel oleks maailm teistsugune, kui otsustaksime olla lahked kõigi vastu, keda kohtame?

3. Kujutage ette, et aasta pärast võidab teie kogudus või noorterühm kogukonna lahkeima rühma konkursi. Mis laadi tegevused teid võiduni viisid? Mis takistab teil praegu lahkuse invasiooni alustamast? (<https://bit.ly/invasionof-kindness>)

4. Tihti on väidetud, et oluline on leida selline elukaaslane, kes on lahke. Mis sa arvad, miks inimesed nii ütlevad? Kuidas saate valmistada tulevaseks suhteks või parandada praegust, arendades oma lahkust nii, et see muutuks loomupäraseks?

ISIKLIK VÄLJAKUTSE

Väljakutse 1: kui lahke sa oled?

1. Kui lahke sa oled skaalal 0–10, kus 10 on väga lahke? Mis aitaks sul oma lahkust sam-
mhaaval tõsta?

2. Kuidas saad olla lahke enda suhtes? Keskendu Jumala armastavale lahkusele ja ole
enda suhtes lahke, et saaksid olla lahke teiste suhtes.

Väljakutse 2: Loov palve lahkuse eest

Selle väljakutse puhul on silmas peetud rühma.

Loe Psalm 103:1–18. Seejärel kutsuge gruppi üles (või jagunege 2–4-liikmelisteks rüh-
madeks) looma interaktiivne kiituspalve Jumala headuse ja armastava lahkuse eest.
Mõelge sõnadele, mis kirjeldavad Jumala armastust iga tähestiku tähe kohta, mis algab
A-ga (alandlik, andestav, ajatu) seejärel B-ga ja nii edasi. Loetlege kõik väljahüüdnud sõnad
või pange need kirja ja vaadake, kui palju sõnu leiate Jumala kirjeldamiseks. Lõpuks
lugege koos ette oma kiituspalve.

Väljakutse 3: ole teiste suhtes lahke

Keskendu lahkusele. Püüa olla lahke kõigi suhtes, kellega kohtud, nii et iga inimene
tunneks end armastatuna. Seejärel pane tähele, kuidas lahkus muudab sinu mõtteid ja
tegusid. Kirjuta üles, mis sellest sai. Kui vajad loovaid ideid, kuidas olla lahke, külasta
live:kind <https://ted.adventist.org/family/outreach/livekind/>

Ustavus

„Ta isand lausus talle:
„Tubli, sa hea ja ustav sulane,
sa oled olnud ustav pisku üle,
ma panen su palju üle. Mine
oma isanda rõõmupeole!”“
Matteuse 25:21

Loe: Matteuse 25:14–29

Suhte tulemus

Täna juhendis õpime tundma seda osa, mis meie sees sünnib, kui Püha Vaim muutub meie suurimaks mõjutajaks. Seda on muidugi lihtne öelda, kuid palju keerulisem on seda reaalsusse tuua. Vaimu vili ei kasva vaakumis. Selleks, et vili eksisteeriks, peame istutama seemne ja looma õige atmosfääri, et sellest kasvaks viljakas puu. Viljakandmine on protsess.

Me elame pimeduse maailmas, kus meil on sageli raske Jumalat näha; tunneme end ebakindluse tõttu üksildase, haavatava ja hirmununa. Selles patuses maailmas on raske hoolitseda oma

südamepinnase eest, et Püha Vaim saaks meis elada. Me mõistame, et hoolimata meie soovist saada ümber kujundatud, jääb patt meile jalgu ja muutume Jumalale truudusetuks. See on häiriv ja võime isegi tunda, et oleme halvatud.

Tahan rääkida sellest, mis on mind kaua aega takistanud. Pean selle kallal veel tööd tegema ja paranema. Ma näen, kuidas ustavuse vili peab minu sees veel kasvama.

Lubage mul alustuseks öelda, et mulle meeldib avalik esinemine, kuigi see on üks levinumaid hirme. Avalik esinemine võib olla hirmutav, sest see tähendab enda eksponeerimist. Annate end

vabatahtlikult kuulajate hukkamõistu küüsi.

Kuigi mul on lihtne esineda, tunnistada, et mind hirmutab mõte rääkimisest kellegagi, kes ei jaga minu kristlikku usku. Ma satun paanikasse, kartes, et keegi esitab mulle küsimusi või kommenteerib midagi, millele mul pole vastust. Ma töotan endiselt selle kallal ja palvetan, et Jumal aitaks mind iga kord, kui nii läheb.

Iga kord, kui mõni uskmatu – keegi, kes ei ole teadlik kristlusest, rääkimata adventismist – küsib minult minu usu, pastoritöö või koguduse kohta... hakkab higistama. Mitte sellepärast, et mul oleks häbi Jumala, oma töö või koguduse pärast (Rm 1:16), vaid sellepärast, et ma olen sügavalt teadlik, et see, mida ma ütlen, võib panna selle inimese armuma

universumi kõige hämmastavasse olendisse või, vastupidi, lükka Jeesust endast eemale, nii et ta ei taha Temast kunagi kuulda.

Iga kord kui see juhtub, tunnen, et ma vean Jumalat alt. Tunnen, et ei ole Tema vääriline, et ma ei ole Jeesuse usaldusväärne järgija. Ma tunnen, et olen tegelikult Jumalale truudusetu, kuigi Tema on ustav. Kas ma ei peaks olema rõõmus ja põnevil, et inimesed, kes ei jaga minu usku, küsivad Jeesuse kohta? Miks siis nii juhtub? Kuigi enamik neist vestlustest on lõpuks õnnistuseks, jätab see, et ma end alguses nii tunnen, halva maigu. Sest tunnen, et ei ole Jeesusele ustav. Vähemalt mitte piisavalt. Ja ma tean, et ma pole ainus, kes on seda tunnet kogenud. Siiski peame taas tuhost tõusma. Me võime igal hetkel ebaõnnestuda ja olla Jumalale truudusetud, kuid Tema on ustav (Rm 4:21; 1. Johanne 1:9; Joosua 21:45). Iga kord, kui oleme Jumalale truudusetud, otsustagem naasta Jeesuse juurde, et leida Temaga taas ühendus. Olgem viljakas muld, mis kannab vilja (Johanne 15:5). Lähme tagasi ustavuse teel.

Et seda saavutada, peame mõistma, mida tähendab ustavus. Olla ustav tähendab olla usaldusväärne. Ustav inimene on aus ja otsekohene, teda saab usaldada. See tähendab ka, et keegi võib sind usaldada, kartmata, et sa alt vead. Ustavad inimesed peavad oma sõna. Oled ustav, kui teed seda, mida sinult oodatakse, isegi kui keegi ei hoia silma peal; kui kellelgi ei ole põhjust kahelda sinu tegudes ega sõnades, sest teil on ühine ajalugu ja nad tunnevad sind su

Iga kord, kui oleme Jumalale truudusetud, otsustagem naasta Jeesuse juurde, et leida Temaga taas ühendus.

usaldusväärse poolest. Usaldus tekib aja jooksul; seda on võimatu saavutada ühe päevaga. Sama on ka ustavusega.

Samas ei kehti ustavus ainult suuremate asjade puhul. Tegelikult on väikesed detailid sama olulised, kuna lõpuks kallutavad just need kaalukausi. Täna tekstis ütleb Jeesus: „...hea ja ustav sulane. Sa oled olnud ustav väheses, ma panen sind palju üle.“ (Matteuse 25:21) Pole oluline, kas teie ustavust panakse proovile suurte või väikeste asjadega: kõik annab tunnistust suhtest Jumalaga. Kõik, mida me teeme, võib peegeldada Jeesust. See asja iva ongi: me peegeldame Jeesust, kui oleme ustavad suhtes Temaga ja Tema põhimõtteid järgides. Olgu see siis milleski suures või väikeses, paljude või väheste ees.

Ma tahan rõhutada, et me ei peaks nägema ustavust kui kõrget ideaali, mille saavutavad vaid vähesed. Ustavus on meie suhte tulemus ühe isikuga, Püha Vaimu mõju tulemus meie elus. Ustavus Jumalale tugevneb aja jooksul pideva suhtlemise kaudu Temaga. Olen Jeesusele ustav, sest ma tunnen Teda. Ja mida rohkem ma Teda tunnen, seda ustavam tahan olla, sest ma ei taha meie usaldussuhet kahjustada. Nii on ka

meie sõprusuhetes. Ainus erinevus seisneb selles, et Jeesus on parim sõber, keda me kunagi ette suudaks kujutada! Ja kui me millalgi ebaõnnestume ja tunneme, et oleme olnud truudusetud, ootab Ta meid avasüli, olles valmis meie purunenud suhet taastama (1. Johanne 2:1; 2. Korintlastele 5:17–19).

Võrratuim asi selle juures, et laseme Pühal Vaimul enda sees tegutseda ja meid ustavuses Jumalale kasvatada, on see, et tulemuseks on meie tunnistused (Johanne 15:27). See tähendab, et ustavus Jumalale ei ole õnnistus mitte ainult meile, vaid ka kõigile teistele meie ümber. (Kas see ei tuleta mitte meelde töötust, mille Jumal andis Aabrahamile

1. Moosese 12:3: „...ja sinu nimel õnnistavad endid kõik suguvõsad maa peal(?)“ Ustavus Jumalale juhib meid täitma oma ülesannet jagada head sõnumit, mille Jeesus meile on andnud. Kui oleme ustavad, jagame evangeeliumi. Kui oleme piasjades ustavad, laiendame selle kaudu Jumala võrratu kuningriigi põhimõtteid. Kui Püha Vaim juhib meie elu ja kannab vilja, võimaldame ka teiste inimeste elu muutumist, sest lubame Jumalal töötada meie sees ja meie kaudu. Palugem, et Jumal aitaks meil olla ustav. Palugem Jumalat, et Tema Vaimu vili kasvaks meie südames. ☺

Narcis Dragomir sündis Rumeenias ja kasvas üles Hispaanias. Ta peab end taeva kodanikuks.

Oled ustav, kui teed seda, mida sinult oodatakse, isegi kui keegi ei hoia silma peal; kui kellelgi ei ole põhjust kahelda sinu tegudes ega sõnades.

PÄEVA PALVE

Armas Jumal, aitäh, et Sa täidad meid oma Vaimuga ja kasvatad meis vilja, mis on teistele õnnistuseks. Täna Sind Su ustavuse eest. Aitäh, sest me võime usaldada, et oled armastav, helde ja hea. Kasvata minu sees ustavuse vilja ja olgu selle tulemusel õnnistatud ka teised.

KÜSIMUSED

„Paljud inimesed kuulutavad omaenese headust, aga kes leiaks ühe ustava mehe?“ (Õpetussõnad 20:6 NIV)

1. Milliseid tõendeid leiad Jumala ustavuse kohta Piiblist? Kuidas mõjutab see ustavuse definitsiooni? Kuidas saame peegeldada Jumala ustavust oma igapäevaelus?

2. Kas oled kunagi tundnud häbi oma usu jagamise pärast? Miks see sinu arvates nii raske on?

3. Kas oled kunagi tundnud, et oled oma vaimulikus elus ummikus? Mida oled teinud või saad selle muutmiseks teha? Kuidas saad oma suhetes Jumalaga ustavuses kasvada?

4. Kui vaatad oma kogudust (ja elu), kas näed pühendumuse puudumist ja konformismi? Miks nii? Mida saame selle muutmiseks teha?

5. Kas (vaimuliku, suhetealase jne) truudusetuse jaoks on lahendus? Milline?

ISIKLIK VÄLJAKUTSE

Ustavalt vastutav

Looge mõnel sotsiaalmeedia platvormil grupp inimestega, kes seda materjali teiega koos uurivad. See grupp, mis on vaba kriitikast ja hinnangutest. Kui uurite seda materjali üksi, paluge kellelgi selle väljakutsega liituda. Kasutage seda gruppi ainult selleks, et rääkida hetkedest, mil teie ustavus Jumalale on proovile pandud, olenemata sellest, kas jääte ustavaks või mitte. Kui keegi saadab rühmas sõnumeid ja räägib oma ustavuseproovidest, palvetab iga grupi liige selle inimese ja olukorra eest. Nii on teil palvevõrgustik, mis toetab teid iga kord, kui teie ustavus Jumalale proovile pannakse.

Tasadus

REEDE

Autor: *Silvia Palos Ibáñez*

„Sina aga, Jumala inimene, põgene selle eest!
Taotle õigust, jumalakartust, usku, armastust,
kannatlikkust, tasadust!“ 1. Timoteose 6:11

Tasaduse ootamatu ülevus

Paar sõpra ostsid 1960. aastate lõpus Londoni kaubamajast lõvikutsika. Nad viisid väikese lõvi koju ja kasvasid selle lemmikloomaks.

Nad toitsid ja jalutasid oma väikest kutsikat, kes võttis nende hellituse vastu, nagu oleks ta tavaline kass. Nad otsustasid panna talle nimeks Christian. Aja möödudes muutus tema suurus probleemiks, mitte ainult nende elukoha, vaid ka vajamineva toidukoguse tõttu. Nii otsustasid nad saata ta Keenia looduskaitsealale lootuses, et ta kohaneb oma loodusliku elupaigaga.

Mõni kuu hiljem kinnitas looduskaitseala juhataja, et Christian on uue koduga lõvikarjas kohane. Sõbrad otsustasid sõita Keeniasse, et viimast korda hüvasti jätta ja tähistada Christiani uut elu.

Üheksa kuud oli möödunud sellest, kui nad viimati lõvi nägid; looduskaitseala juhataja hoiatas neid, et Christian ei tunne neid ära. Kaks sõpra otsustasid taaskohtumisest

dokumentaalfilmi salvestada. See kõik on nähtav YouTube'is.

Seitsmekümnendate aastate fookusest väljas piltidel on Aafrika metsloomapargis kaks pikkade juuste ja kellukesega noormeest. Nad ootavad mäe jalamil, et lõvi välja ilmuks. Noormehed seisavad paigal ja vaatavad üles. Järsku ilmub mäe otsa lõvi pea. Lõvi läheb alla. Tundub ettevaatlik. Kellelgi pole õrna aimugi, kuidas ta reageerib. Kaks sõpra jäävad liikumatuks ja hakkavad tema nime hüüdma. Korraga hakkab lõvi nende poole jooksuma. Muljetavaldav on vaadata, kuidas Christian hüppab noorte meeste poole... ja kallistab neid oma tohutute käppadega ning lakub isegi nende nägu! Lõvi õrn reaktsioon ja kuulekas käitumine on teravas vastuolus tema suuruse ja potentsiaalselt ohtliku olemusega.

Mulle meeldib Christiani lugu ja tema õrn jõud. Ma arvan, et see on ideaalne näide tasadusest, millest Paulus räägib, kui ta viitab Vaimu viljale.

Las ma seletan. Oma mõtetes kipume seostama õrnust selliste mõistetega nagu nõrkus, alistumine või allaandmine, teisisõnu passiivse käitumisega, mis võimaldab agressiooni. Tundub, nagu räägiksime väikestest ja kaitsetutest lambukestest, keda tuleb kaitsta, sest nad ei ole võimelised probleemidega üksi silmitsi seisma.

Kui Paulus kasutab Vaimu vilja kirjelduseks kreeka keelset sõna *prautes* (πραῦτης), ei pea ta silmas sellist käitumist. Tasadus on Pauluse jaoks rohkem seotud lõviga, kes käitub vastupidiselt oma eeldatavale loomusele, üllatavalt armsa ja õrna reaktsiooniga kahe inimese vastu.

Asi on selles, et sõna *prautes*, mille Paulus siin valis, on väljend, mis on täis keerukust ja rikkust, kuna seda võib tõlkida mitte ainult tasadusena, vaid ka vagurusena, leebusena või kaudselt alandlikkusena.

Sellest kreeka keelsest terminist tuletatud tähenduste kompoti valguses saame nüüd jaotada tasaduse olulised omadused järgmisteks põhipunktideks:

1) **Tegevus:** selleks et inimene oleks tasane, peab ta aktiivselt suhtlema väliste stiimulitega (toas isolatsioonis olles pole võimalik tasadust rakendada). Selles mõttes tasane inimene reageerib ebaõigusele, konfliktidele ja probleemidele. Ta väljendab oma seisukohta ja isegi

Tasadus on Pauluse jaoks rohkem seotud lõviga, kes käitub vastupidiselt oma eeldatavale loomusele.

oma hukkamõistu, kuid teeb seda leebelt, sest see on asja tuum. Kerge on olla hea, kui asjad lähevad hästi või kui leian end oma mugavustsoonist. Pauluse jaoks seisneb Vaimu vilja vägevus aga selles, et inimene suudab stressiolukordades ootamatult leebe vastuse anda, näiteks siis, kui metsik lõvi embab kahte inimest. Või kui Jumal andis töotuse Haagarile, rasedale naisele, kes oli just põgenenud kodust oma omanike abielu tekitatud probleemide eest (vt 1. Moosese 16).

2) Meelekindlus: tasased inimesed on tugevad. Surve all olev leebe reageerimine tähendab, et suudate kontrollida teistega suhtlemisel oma reaktsiooni. Praktikas tähendab leebus seda, et isegi siis, kui suudaksite teised purustada, jääte kindlaks armastuse näitamises, ületades samal ajal kiusatuse neile selle asemel rohkem haiget teha. Tasaduse ülevus ja tugevus seisneb just nimelt stressiolukordades leebe olemises.

On kaks praktilist näidet – üks praegune ja teine ajalooline –, mis kirjeldavad just sellist tasast meelekindlust väga hästi.

Esimese näite leiame Hispaanias Granada alaealiste kohtust. Selles kohtus on just karistust langetamas kohtunik Emilio Calatayud. Kinni on peetud 16-aastane noormees ühe ettevõtte arvutisüsteemi sisse hakkimise eest. Tõenäoliselt määratakse talle karistuseks vangistus alaealiste kinnipidamiskeskuses. Kohtuniku karistus toob aga kaasa täieliku üllatuse: tollele alaealisele mõistetakse tegelikult vaid 100 tundi ühiskondlikku tööd, milleks on IT-tundide andmine madala sissetulekuga või ilma sissetulekuta inimestele.

Teine näide pärineb Piiblist, kui hirmunud Eelija vajab, et Jumal annaks talle jõudu, sest valitsus tahab teda tappa. Sellises kriisis eelistab Jumal mitte tervitada Eelijat maavärinaga, tule ega ka tuuletormiga. Selle asemel otsustab universumi Looja Eelijale avaldatavat survet leevendada, rääkides

Tasased inimesed on teadlikud, et ebasoodsates olukordades on hea sõna palju viljakam kui urisemine.

oma plaanidest õrnalt sosinal (1. Kuningate 19).

Leebete inimeste tugevus ja meelekindlus seisneb oskuses teistele kaasa tunda ja teistele kasu tuua.

3) tahe: leebus on vili, mida peame vabatahtlikult kandma. Raskest olukorras lahke olla on otsus, mille peame vastu võtma ja see on tõenäoliselt vastuolus meie olemusega. Tasased inimesed on teadlikud, et ebasoodsates olukordades on hea sõna palju viljakam kui urisemine. Ühtlasi mõistavad nad, et kuigi kriitikat on raske ilma vihasemata vastu võtta, on palju parem veenvalt selgitada, kuidas see kriitika mind mõjutab, selle asemel et vastata veelgi suurema solvanguga. See on Jeesuse ettepaneku olemus, peatada silm-silma-vastu-eluviis (Matteuse 5:28–32) ja keskenduda selle asemel teadlikult suurele sündmuste muudatusele: reageerida teiste rünnakutele armastuse ja leebusega. Jah, see on revolutsiooniline ettepanek, kuid tasase reageerimise mõju meie kiireloomulisele ühiskonnale oleks elumuutev. Kas te kujutate ette kohta, kus igas olukorras on loomulik vastus armastus?

Kui me vaatame neid kolme omadust, siis tundub tasadus olevat ideaal, mis on meie käeulatusest väljas. Ja tõde on see, et see on

inimlikult võimatu. Paulus jäädvustab selle omaduse Kirjas galaatlastele osana viljast, mida Vaim meie elus toodab. Ainult Püha Vaim suudab tasapisi muuta meie loomulikud kalduvused tasaseks küpsuseks.²

Seetõttu tahaksin soovitada kolme sammu, mis aitavad teil peegeldada neid Vaimuga täidetud omadusi:

ESIMENE SAMM: õppige tundma Jeesust. Piibli järgi on Jeesuse üks iseloomuomadusi Tema tasadus (vt Matteuse 11:28–30). Nii siis, otsige Jeesust ja peegeldage Tema iseloomu.

TEINE SAMM: püüdke rakendada leebust kõigis oma eluvaldkondades, sealhulgas suhetes Jumalaga. See tähendab Jumala tahte ja Tema pakutud elustiili aksepteerimist. Sa avastad, et Tema ettepanekud viivad imeliste tulemusteni.

KOLMAS SAMM: hoolitsege teiste inimeste vajaduste eest. Jeesus andis töotuse neile, kes jätaavad kõrvale oma uhkuse ja keskenduvad teiste aitamisele (Matteuse 5:5). Kuigi see ei pruugi olla kõige populaarsem olek, päriivad tasased (või leebed) õigel ajal maa.

Tead mis? Lõvi Christiani lugu lugedes mõtlen sellele, kui uskumatu oleks Uuel Maal viibides kõiki loomi paitada. Mõtlen ka sellele, kuidas me elaksime kogukonnas, kus kõik on täis armastust, rõõmu, rahu, kannatlikkust, lahkust, headust, ustavust, tasadust ja enesekontrolli (vt Jesaja 65:17–25). Ootan pikisilmi elamist sellises paigas, tõelise õnne paigas, just sellisena, nagu Jumal selle algusest peale kavandas.

Kuni see hetk saabub, saame kogeda Jumala iseloomu kasvatuseliseid meie sees tänu Vaimu mõjule, mis meis töötab. Me võime käituda nagu hellad lõvid, peegeldades kindlust, mida Püha Vaim meie ellu lisab. ☺

Silvia Palos Ibáñez õppis Rigeli adventkoolis ja omandas hiljem õigusteaduse kraadi.

PÄEVA PALVE

Armas Jumal, ma tahan, et sa oleksid osa minu elust. Ma panen kõik oma reaktsioonid Sinu kätte, et need peegeldaksid Sinu leebust ja armastust. Ma palvetan, et teised saaksid tänu minu tasasele elule Sind tundma õppida.

KÜSIMUSED

„Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise! Võtke enda peale minu ike ja õppige minult, sest mina olen tasane ja südamest alandlik ja te leiate hingamise oma hingedele, sest minu ike on hea ja minu koorem on kerge!”
(Matteuse 11:28–30)

- 1. Kas mäletate olukorda, kus Jeesus tegutses kindlalt, kuid samal ajal alandlikult ja õrnalt?
- 2. Kas olete kunagi kogunud stressirohket olukorda, kus leebe vastus on andnud teile rahu?
- 3. Miks palub Jeesus meil teistega suhtlemisel vägivallast loobuda?
- 4. Millised olukorrad tekitavad sinus igapäevaelus stressi ja ärevust? Kuidas aitaks nendes olukordades rahulikum, leebem ja alandlikum lähenemine?

ISIKLIK VÄLJAKUTSE

NOBELI AUHIND... TASADUSES

Nobeli preemia on rahvusvaheline auhind, mida antakse igal aastal inimestele või institutsioonidele, kes on kas eelmisel aastal või oma tegevuse käigus teinud silmapaistvaid teadusuuringuid, avastusi või panustanud inimkonna heaks. Selle auhinna praegused kategooriad on füüsika, keemia, meditsiin, kirjandus, rahu ja alates 1969. aastast majandus.

Kui oleks olemas Nobeli tasaduse auhind, siis millised oleksid nõuded selle auhinna saamiseks?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kui peaksite valima kellegi, kes kandideeriks järgmisele Nobeli preemiale selles kategoorias, siis kes oleks teie kandidaat ja miks?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Mis siis, kui sina oleksid kandidaat? Milliste oma igapäevaeluaspektide kallal peaksid töötama, et vastata väljakutse esimeses osas määratletud nõuetele? Nüüd mõtle nende aspektide rakendamise praktilistele viisidele:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

See on sinu tegevuskava. Rakenda see niipea kui võimalik!

Enesevalitsus

„Nüüd on iga sportlane, kes teeb trenni ja käib võistlustel, distsiplineeritud ja teostab kõiges enesekontrolli. Ta teeb seda selleks, et võita võidupärg, mis närbub, aga meie panustame selleks, et saada närtsimatu pärg.“ 1. Korintlastele 9:25
(vabatõlge versioonist AMP)

Pidevalt töös

Kohtusin Pedroga 2010. aasta suve lõpus, kui esimest korda kirkusse läksin. Sellest minuvanusest noormehest sai pöördpunkt minu elus ja selles, kuidas ma hakkasin endaga toime tulema.

Võib-olla oli see lihtsalt kokkusaatus, kuid sattusime koos töötama väikeses ehitusettevõttes. Koos veedetud aja jooksul oli palju hetki, mil olin sügavalt üllatunud

selle üle, kuidas Pedro reageeris (või ei reageerinud) olukordades, kus ma kaotasin külma närvi ja isegi kombed.

Pedro oli koguduses olnud kaheksa aastat. Tema enesekontroll tekitas temas rahulikkuse ja tasakaalukuse, mida ma igatsesin saada. Olin palju lugenud enesekontrolli distsipliini kohta budistlikust, taoistlikust ja filosoofilisest vaatenurgast. Mõtlesin sageli: „Kuidas Pedro õppis selline olema? Mis on tema saladus?“ Ma polnud

kunagi kuulnud, et enesevalitsemine – piibellikust vaatenurgast – on omadus, mille Vaim inimeses loob.

Aeg läks ja meie sõprus kasvas. Teda paremini tundma õppides mõistsin, et tema enesevalitsemine oli vähemalt 16/7 (tundi/päevas) Püha Vaimuga seotud elu tulemus; see oli tema ja Jumala pideva ja ausa dialoogi tagajärg.

Ühes meie vestluses tunnistas Pedro, et tal oli varem väga halb tuju: ta ei olnud eriti tolerantne, oli

Looge rutiinid, mis viivad teid samm haaval eesmärgile lähemale.

väga kannatamatu ja reageeris probleemidele vägivaldselt. Jeesusega kohtudes hakkas ta aga paljusid asju ümber mõtlema. Selle asemel et reageerida oludele, aitas tema suhe Jumalaga tal end reguleerida, enne kui ta kaotas kontrolli või lasi oma tunnetel ja emotsioonidel valla pääseda.

Kuna ta oli 100% kindel, et Püha Vaim on temaga kogu aeg, siis alati, kui ta pidi seisma silmitsi mõne probleemiga, raske olukorra või kiutsusega, otsustas ta rääkida Jumalale kõigest toimuvast, nagu Jumal oleks kaugel ja Tal poleks õrna aimugi, mis toimub. Pedro keskendus päriselt oma Isaga rääkimisele, esitades Talle konkreetseid küsimusi, näiteks: „Mida ma tunnen (või ei tunne)? Millised võimalused mul on? Kuidas ma saan silmitsi seista...? Milline on parim viis tegutseda või reageerida? Kas see on tõesti vajalik?“

Oma paljudes vestlustes Pedroga mõistsin, et enesekontroll kui Vaimu vili ei tähenda oma tunnete, instinktide, soovide ja isude eitamist. Asi pole ka passiivsuses ja ükskõikses suhtumises olukordadesse ja inimestesse, mis meid mõjutavad või ärritavad. See on pigem protsess, mille käigus me esiteks võtame teadmiseks enda sees toimuva ja teiseks, pärast reaalsuse (nii sisemise kui välise) kiiret analüüsi, läheneme olukorrale palve-meelselt, esitades küsimused, mida just mainisin.

Enesekontroll on hädavajalik, et mitte kaotada vabadust, mille Jumal meile annab (Galaatlaste 5:1–13). Võib-olla on see isegi koostisosa, mis võimaldab meil kasvatada ja säilitada ülejäänud vilja (armastust, rõõmu, rahu, kannatlikkust, lahkust, headust, ustavust ja tasadust) kõigis meie eluvaldkondades. Teisisõnu toob enesekontroll

meile kasu nii vaimses kui ka ilmalikus kontekstis, nii era- kui avalikus sfääris, nii õpingute ajal kui ka tööl ja spordis, oma sõprade ja perega koos olles ning suhetes.

Olen kindel, et olete tuttav Pauluse põhimõttega, et „paljud usuvad ja ütlevad, et neil on vabadus teha, mida tahavad, ning tõesti, see võib olla tõsi. Pean siiski ütlema midagi olulist: isegi kui see nii on, isegi kui ma saan teha kõike, mida tahan, ei ole mul alati hea teha seda, mida tahan. Seetõttu ei lase ma asjaoludel end kontrollida.“ (1. Korintlastele 10:23 parafraseeritud versioon). Iga iseloomuomadust kujundab ühe käitumise kordamine üks, kaks, kümme ja isegi sada korda, kuni sellest saab harjumus. Nii kujunevad iseloomuomadused, mis omakorda mõjutavad seda, kuidas inimesed erinevate olukordade ja tagasilöökidega silmitsi seistes reageerivad.

On olukordi, kus on lihtne kaotada külm närv, vihastada ja lõpuks plahvatada – karjuda, solvata, kiruda ja palju hullematki. Kuid lubage küsida üht: kas see on seda väärt? Kui olete midagi sellist juba kogenud, kuidas te end hiljem tundsite?

Võib juhtuda ka, et sead endale mõne eesmärgi, kuid lõpuks avastad, et ei suuda seda järgida, kuna sul puudub enesekontroll. Kuidas saada sellest tsüklist välja, et saavutada seda, mida tõeliselt ihaldad? (Vt Roomlastele 7:19–25)

Oluline on meeles pidada, et vaatamata minevikus tehtud vigadele ei alusta sa kunagi nullist, kui avad end Vaimu vilja kasvatamisele, nagu loeme Galaatlaste 5. Sinu tänane kogemus on suurem kui eiline ja saad seda alati arendada. Julgustan rätikut mitte nurka viskama, sest vili kasvab ja küpseb vähehaaval.

Nüüd, kui oleme sellesse punkti jõudnud, tahaksin jagada mõningaid näpunäiteid, mis aitavad mul enesekontrolli saavutada ja mis võivad kehtida ka ülejäänud omaduste kohta, mis moodustavad Vaimu vilja:

1. TEA, MIDA TAHAD, MIDA EI TAHA JA MIKS

Räägin sageli inimestega nende probleemidest ja nende eluvalikute tagajärgedest. Enamasti oleks saanud paljusid tagajärgi vältida, kui nad oleksid võtnud vaid mõne minuti, et mõelda selle üle, mida oleks andnud vältida.

Üks põhjus, miks me võime kaotada kontrolli ega suuda enesekontrolli teostada, on see, et me pole kindlad või teadlikud sellest, mida me tahame, mida me ei taha ja miks.

Kui keegi küsiks meilt: „Mida sa elult tahad?“, vastaksid paljud meist (eriti nooremad) pärast hetkelist vaikust: „Mul pole õrna aimugi.“ Elus on aegu, mil sa tegelikult ei tea, mida sa tahad, nii et minu arvates on kasulik esitada küsimus vastupidisest vaatenurgast: „Mida te ei taha?“ See võimaldab meil tuvastada esimesi jälgi sellest, mida me tahame.

2. TEE OTSUS JA JÄÄ SELLELE KINDLAKS

Kui on selge, mida (se tahad ja miks, on oluline, et sa ei mõtleks üle. Muidugi on loomulik, et kahtled teatud otsustes. Asi on selles, et fookuse seadmiseks tuleb kahtlused kõrvale jätta. Soovitan teil heita pilk Jaakobuse 1:6–8: „Aga ta palugu usus, ilma kahtlemata, sest kahtleja sarnaneb tuule tõstetud ja sinna-tänna paisatud merelainega. Selline inimene ärgu ometi arvaku, et ta midagi saab Issandalt, ta on hingelt kaksipidine mees, ebakindel kõigil oma teedel.“

3. ASTU BEEBISAMME

Enesekontrolli arendamine on nagu pikamaajooks (vt 1. Korintlastele 9:25). Kui ülesanne on väga keeruline, võib see tunduda liiga suur

ja võid leida end liikumatuna juba esimese 100 meetri pärast.

Jaga oma eesmärk väiksemateks sammudeks. Elus on hea see, et teatud mõttes on kõik omavahel seotud. Kui Jeesus rääkis aususest, selgitas Ta, et väikestes asjades ustav olemine on esimene samm ustavuse poole suurtes asjades (vt Matteuse 25:23).

Looge rutiinid, mis viivad teid samm haaval eesmärgile lähemale.

MÄRKUS. Kui teil on probleeme narkootikumide, alkoholi, seksi või pornograafiaga, soovitan teil otsida abi kelleltki, kes teid mõistab ja saab teid selles protsessis toetada. Kirikus on palju inimesi, kes on valmis teid aitama.

4. ÕPI NÄGEMA POSITIIVSET KÜLGE

Klaasi vee määrimiseks piisab ühest tilgast tindist. Samamoodi võib üksainus mõte muuta sinu suhtumist millessegi, kas positiivseks või negatiivseks. Sinu jaoks on oluline mõista ja otsustada, et enda seatud muudatused või eesmärgid ei ole karistus. Keskendu eelistele, olgu selleks siis sinu suhte paranemine Jumalaga, enesehinnangu tõus, tervise paranemine, uued teadmised, vaimulik kasv, üldine heaolu vms.

Vältige absoluutsete väidete sõnastamist teemadel, mis ei ole Piibli seisukohast probleem. Toon lihtsa näite: kui olete otsustanud järgida teatud dieeti või lõpetada teatud jookide joomise, ärge tekitage endas tarbetut stressi, öeldes: „Ma EI lähe KUNAGI tagasi...“ Võiksite selle sõnastada positiivsemalt, näiteks „Täna asendan ma selle tollega.“ Need väikesed keelelised nipid on väga kasulikud negatiivsetele mõtetele või kaaslaste survele vastu astumisel.

5. PREMEERI END SAAVUTUSTE EEST

Premeeri end oma saavutuste eest. Kui teed seda, tekitab aju positiivseid emotsioone, sest loob arusaama, et jõupingutused annavad

Vältige absoluutsete väidete sõnastamist teemadel, mis ei ole Piibli seisukohast probleem.

positiivse tasu. Loomulikult peaks see tasu olema positiivne ja hea (ka Jumala silmis, vt 1. Korintlastele 10:31).

6. PÜHENDU

Kas sa tead, mis vahe on pühendumisel ja kohustusel? Pühendumine tuleb seestpoolt, see on midagi, mille võtame endale vabatahtlikult. Seevastu tollimaks kehtestatakse väljastpoolt. Kõige selle juures on huvitav see, et Jumal ei taha end meile peale suruda. Tema kuningriik siin maailmas saab alguse meist igaühest, meie mõtetest ja südamest. Kuid see kuningriik on võimalik ainult siis, kui pühendud iseendale, kaasinimestele ja Jumalale.

Tahan lõpetada viimase mõttega Jumala kuningriigi kohta. Nii nagu mina seda näen, on iga Pauluse vilja omadus Jumala kuningriigi omadus (vt Matteuse 5 ja 6). Pauluse loend salmis Galaatlastele 5:22, 23 ei ole selleks, et me saaksime välja tuua mõned elemendid, vaid selleks, et enda avamise ja Püha Vaimu oma südamesse ja mõtetesse vastuvõtmise tulemus oleks kuningriigi vili. Jumal kasvab meie sees ja levib seestpoolt väljapoole, meie elust teiste inimeste ellu. ☺

Dante Herrmann on Jeesusega koos ja Jeesuse jaoks kõndinud juba peaaegu kolmteist aastat. Ta on kirklik evangeliumi ja Jumala kuningriigi töös.

PÄEVA PALVE

Kallis Jumal, ma kiidan Sind, et oled andnud mulle kõik, mida vajan hea elu elamiseks. Aita mul iga päev näha ja mõista, kus peaksin enesekontrolli rakendama.

Aitäh, et Sinu Püha Vaim on minuga ja aitab mul enesekontrolli arendada. Sellepärast otsustan avada oma südame ja meelega Sulle, et saaksin kuulda Sinu häält ja teostada enesekontrolli oma elu erinevates valdkondades.

KÜSIMUSED

„Öeldakse: „Kõik on lubatud!“ Siiski kõigest ei ole kasu. „Kõik on lubatud!“ Siiski kõik ei ehita kogudust.“ (1. Korintlastele 10:23)

Arvestades oma tegelikkust (konteksti, mõjusfääri, sõpru), vastake neile küsimustele, pidades silmas ka selle teema piiblitekste.

1. Miks on teie arvates teksti vaatenurgast ja kristliku eluviisiga seoses enesevalitsemine vajalik?

2. Milliseid asju oleks teie arvates hea teha (või lõpetada), et olla valmis erinevateks oludeks ja olukordadeks, millega kokku puutume?

3. Milliseid raskusi teil enesekontrolli arendamisega ette tuleb?

4. Milline tekstis enesekontrolli arendamiseks soovitatud punktidest köitis teie tähelepanu ja miks?

ISIKLIK VÄLJAKUTSE

Vaimu viljaga rietatud

Tahaksin väljakutsena soovitada tegevust, mis põhineb sellel, mida Paulus ütleb kirjakohas Efeslastele 4:22–24: „Teil tuleb jätta oma endise eluviisi poolt vana loomus, kes laostub petlike himude käes, ning saada uueks oma mõttelaadilt ja **riietuda** uue inimesega, kes on loodud Jumala poolt elama töe õiguses ja vagaduses.” (Kui tahame olla Jeesuse järgijad, ei piisa sellest, et oleme „õiged ja vagad” ainult ühel või kahel päeval nädalas või siis, kui kohtume oma kiriku sõpradega. Nii nagu me paneme iga päev riided selga, julgustan selles väljakutses ka iga päev Püha Vaimu „selga panema”.

Saate väljakutset teha ühe või kolme päeva jooksul (üks päev iga osa kohta). Kõige tähtsam on see, et läheneksite sellele palves ja ausalt, paludes Jumalalt abi kogu protsessi vältel.

Milliseid vaimseid riideid sa kannad?

Võib-olla samastute oma praeguses vaimses elus mõne järgneva välimusega. Pane ette Vaimu vilja prillid ja mõtiskle, milliseid vaimseid riideid sa parasjagu kannad.

1. Vangistiil

Kas oled kandnud triibulist T-särki tarbetutest ja võib-olla isegi haiget tegevatest harjumustest, mis on sind liiga kaua soovimatus tsükklis lõksus hoidnud? Kas tunned end vangis olevat? Kirjeldage oma vangivälimust. Mis takistab Vaimu viljal sinu sees kasvamast?

2. Kahtlev stiil

Kas mäletad neid aegu, kui olid korra, kaks või isegi kolm riideid vahetanud ja tundnud et ikka ei sobi? Milliseid „riideid” sa kannad – mis on vastuolus Vaimu viljaga –, mis jätavad su lõpuks rahulolematuks ja kahtlevaks?

3. Ebamugav stiil

Kujuta ette paari uusi teksaseid, mis on natuke liiga kitsad. Need võivad olla väga ebamugavad, eriti alguses. Võib-olla leiad end olukorrast, kus Vaimu vilja „uute teksade” kandmine võib tunduda sulle ebamugav ja võõras, sest see nõuab sinult teatud asjade muutmist oma elus. Siiski, lõpuks ootad, et need teksad veniksid ja annaksid pisut järgi, sest Püha Vaim tegutseb sinu südames. Kuidas tekitab Vaimu „uute teksade” kandmine ebamugavust? Kas need pingul uued teksad esindavad sulle midagi muud?

Kuidas saad rakendada enesekontrolli, et aja jooksul oma Püha Vaimu „uutes teksades” mugavalt kõndida?

4. Ootamatu stiil

Tõenäoliselt oled mingil hetkel kellegi teise riideid laenanud. Olevalt olukorrast oli see teie jaoks positiivne või negatiivne. Kui laenate kellegi teise riideid, ei ole teil mingit sõnaõigust rõivaste värvi, kuju ega suuruse osas. Kannate neid lihtsalt sellepärast, et seda antud hetkel vajate. Vaimselt rääkides, võib-olla kannad sa „laenatud” riideid. Südamepõhjas tunned, et need ei kuulu tegelikult sulle ja ei sobi kokku sellega, kes sa olla tahad (laenatud riideks võivad olla armukadedus, pidutsemine, halvad harjumused, alkohol, mürgised suhted, viha, isekus jne). Mis on sinu jaoks „laenatud riided”, mida soovid nendest omanikule tagastada?

5. Ideaalne stiil

Kas mäletad mõnd rõivast, millest on väga raske lahti lasta? Tundub, et see on just mulle loodud. Jeesus ütleb, et meie jaoks täiuslikud riided on Vaimu viil. Millistel konkreetsetel hetkedel tunned, et kannad oma vaimulikus elus ideaalset stiili seoses Vaimu viljaga?